

NOVA ГАЗЕТА

№43(351), Листопад 12, 2015, Нью-Йорк

№43(351), November 12, 2015, New York

ПЛАНЕТА ЗЕМЛЯ

**НА КРАЮ ПРІРВИ: НАПЕРЕДОНІ
ПАРИЗЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ** **СТОР. 4**

ВИБОРИ-2016

**ТЕЛЕДЕБАТИ В МІЛВОКІ:
ЩО РОБИТИ З НЕЛЕГАЛАМИ?** **СТОР. 5**

ЗА ГОРНЯТКОМ КАВИ

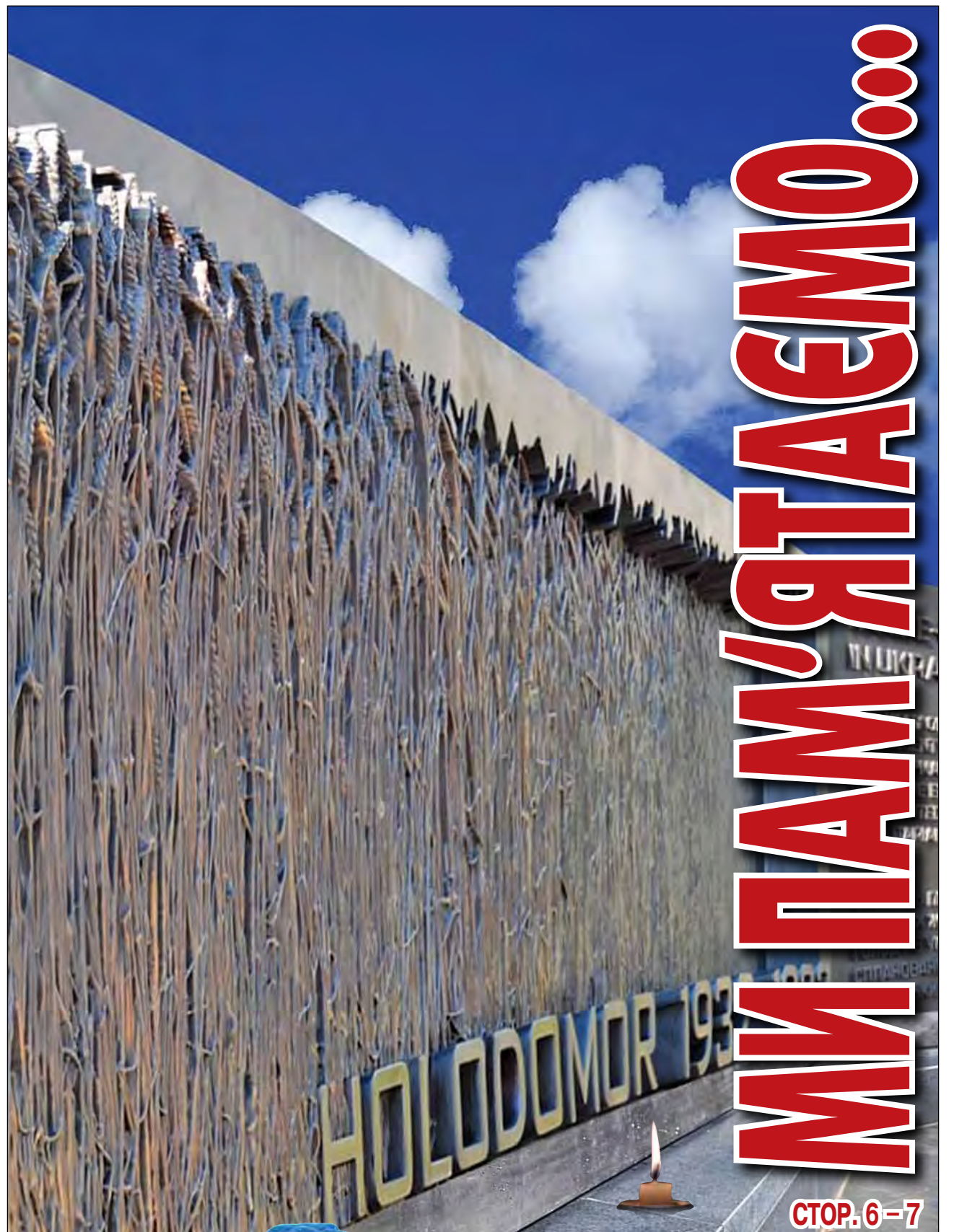

**ВАСИЛЬ МАХНО ПРО РОВЕР,
ЯКИЙ МЧИТЬ КРІЗЬ ЧАС** **СТОР. 16-17**

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**WEST ORANGE: НА ГОСТИНІ
В ТОМАСА ЕДІСОНА** **СТОР. 20-21**

МИ ПАМ'ЯТАЄМО...

СТОР. 6-7

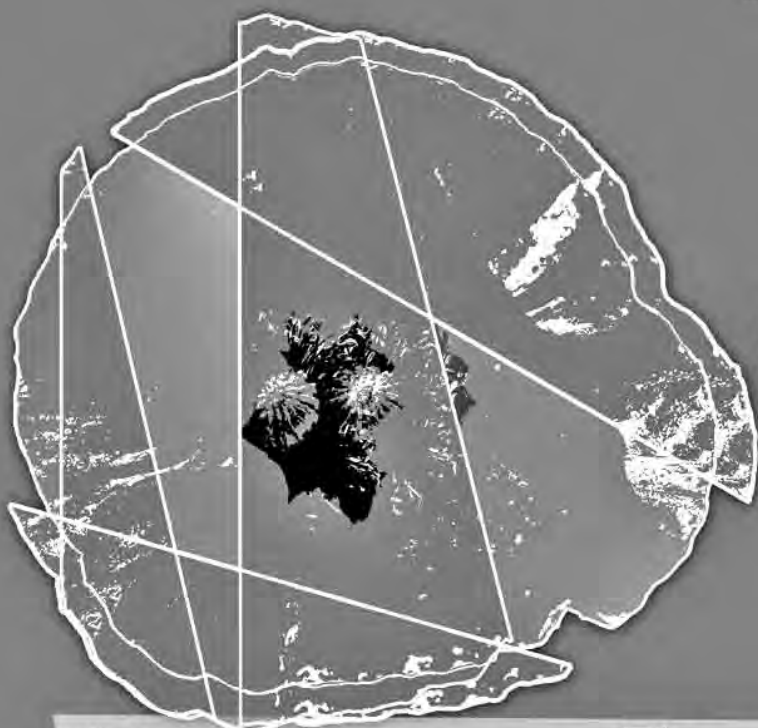

**ДЯКУЄМО ВАМ,
ВЕТЕРАНИ!**

СТОР. 18

IVAN BERNATSKY

Український драматичний театр
в Нью Йорку

14 листопада 7 pm

15 листопада 2 pm

Ukrainian National Home
140 2nd Avenue, NY

КВИТКИ:

www.razomforukraine.org

та перед початком вистави

спонсори:

Українська Федеральна Кредитова Кооператива
"Самопоміч" в Нью Йорку

та

Український Народний Дім

Ольга Кобилянська

У НЕДІЛЮ

РАНО

ЗІЛЛЯ

КОПАЛА...

Інсценізація
Василя Василька

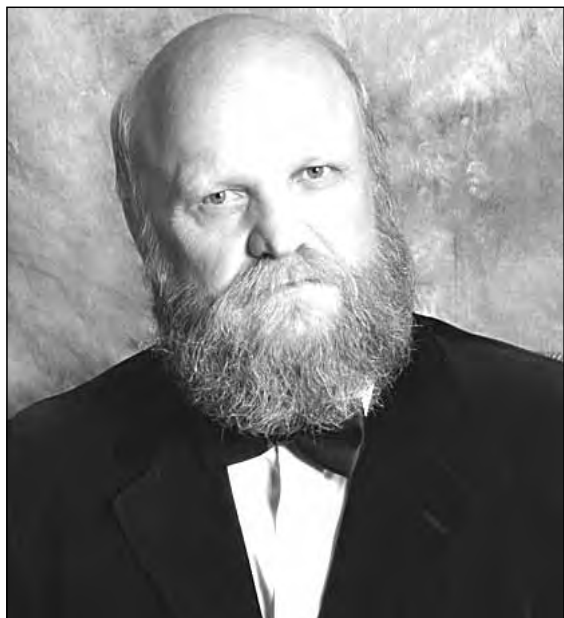
Композитор

ТАРАС ТЕРЛЕЦЬКИЙ
(Україна)

New York 2015

режисер

ІВАН БЕРНАЦЬКИЙ

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Прочитав у Фейсбуці думку Руслани Лижичко й на душі стало дуже сумно. Позаяк Руслана – це не пересічна українка, яка може мати спостворене уявлення про сьогодинішню Україну, а легендарний голос Майдану, ушавлена українська співачка, переможниця Євробачення, нагороджена за мужність, відданість ідеалам свободи й принципівості на Майдані багатьма міжнародними преміями. Її думка про те, що Порошенко – це новий Янукович, вибиває ґрунт з-під ніг тих численних холуїв нинішньої української влади, які зі шкiри лізуть, аби догодити новим владоможцям, стверджуючи, що Порошенко – це єдиний рятівник України в нинішній непротий для неї час.

«Порошенко велепенськими кроками рухається в напрямку Януковича», – написала Руслана на своїй сторінці у Фейсбуці. Із цим важко не погодитися. Візьмімо насамперед його прагнення узурпувати владу. Адже після Майдану було привселюдно заявлено, що Україна, зморена роками януковичської диктатури, знову переходить до парламентської – президентської форми правління. А в реальності П.Порошенко узурпував всю владу в країні, створивши під себе владну вертикаль і перетягнувши на себе владу «ковдру». Адже в парламентсько-президентській республіці, якою ніби-то є Україна, влада передається політичній силі, яка виграла парламентські вибори. Такою партією після Революції Гідності став Народний фронт Арсенія Яценюка. Саме тому він став прем'єр-міністром. За логікою, в Україні (подібно до Польщі чи Німеччини) саме прем'єр (в Німеччині він називається канцлером) й перебирає повноту виконавчої влади. Насправді ж, Яценюк за нинішніх владних розкладів навіть не є в державі другою особою. Набагато більше, ніж у нього, повноважень і важелів у таких потихачів Порошенка, як Ложкін чи Гончарова.

«Другим Януковичем» можна назвати Порошенка й за його кадрову політику. На всі ключові посади в державі він призначає своїх друзів, кумів, партнерів по бізнесу або партнерів партнерів. До чого призведе така політика – вже видно неозброєним оком.

Подібність Порошенка на свого «напередника» виявляється й у його пристрасті до розкоші й царських маєтностей. Ми вже писали про хоромі нашого президента в селі Козин на Київщині. Але це тільки маленька частина «айсберга». Владу він так напояхлював й так довго здобував для того, аби трансформувати її тепер у великі гроші й королівські маєтності.

Так само, як Янукович, не чіпає Порошенко олігархів, бо є одним з них. Вони, відбувшись під час Революції Гідності легким переляком, й далі грабують Україну, як тільки можуть. Сподівання що після перемоги Майдану все награване повернеться народу, так і залишилися сподіваннями. Непорушними залишилися статки пінчуків, коломойських, фірташів, ахметових... Нині ми спостерігаємо лише переспрямування всіх грошових потоків в державі в напрямку Порошенка. Точнісінько таке саме відбувалося й після приходу до влади Януковича.

Подібність Порошенка з Януковичем помітила не тільки Руслана, а й мільйони українців, які очікували від нового президента зовсім іншого. Не може цього знати й сам Порошенко. А тому залишається надія, що він схаменеться, роздивиться довкола й зрозуміє наразі, що не для того його обрала Україна, щоб мати ще одного Януковича.

Отож, сподіватимемося на метаморфози нашого президента в кращий бік. Інакше ще один Майдан України гарантовано.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Реагуючи на вал обурених коментарів та заяв, які пролунали після затримання одного з найближчих сподвижників Коломойського, лідера партії УКРОП Геннадія Корбана, Петро Порошенко поспішив запевнити, що не має наміру зупинитися на Корбані й слідом підуть інші арешти. «Моя реакція абсолютно проста. Позиція перша: кілька тижнів тому, коли парламент знімав недоторканність з народних депутатів, які притягнуті до відповідальності, я твердо пообіцяв: це тільки початок. І процеси боротьби з корупцією, і рішучі процеси відновлення законності триватимуть», – заявив президент в інтерв'ю українським телеканалам.

Відбувшись під час Революції Гідності легким переляком, олігархи й далі грабують Україну

ЧИ БУДЕ НАСТУПНИЙ ЗА КОРБАНОМ?

Щоправда, жодних конкретних прізвищ він так і не назвав. Утім, їх давно вже знають журналісти, які втомилася переписувати імена фігурантів корупційних скандалів зі статті в статтю. Слова глави держави дають привід укотре згадати тих, хто так і не відповів за афери та злочини режиму Януковича й надалі живе та працює в Україні, мріючи про повернення до влади.

Хто буде наступний, по кого підуть броньовані «Кугуари» з бійцями «Альфи»? Передусім напрошується кандидатура горезвісного Юрія Бойка, про афери якого вже написано стільки, що додати просто нічого. Як відомо, у 2011 році, коли Міненерго очолював саме він, державна компанія «Чорноморнафтогаз» закупила бурові установки за завищеними цінами, через що держава зазнала понад 200 млн. гривень збитків. Іще 23 квітня 2015-го ГПУ почала за цим фактом досудове розслідування. Однак Юрій Бойко досі на волі й ВР не поспішає позбавляти його депутатського імунітету. Набагато більший ентузіазм парламентарі та генпрокурор виявили, коли потрібно було, знявши недоторканність, дати згоду на арешт нардепа Мосійчука, якого звинувачують в отриманні хабаря всього в 5 тисяч доларів. Коментарі зайві.

Можливо, річ тут у тісних зв'язках Юрія Бойка з російським Газпромом. Кажуть, що саме газовий гігант «кришує» українського депутата, оберігаючи його від неприємностей із законом, а наша влада не хоче сваритися з постачальником палива через таку дрібницю, як присвоєні Бойком 200 млн. гривень.

Президент і генпрокурор рано чи пізно мусять пояснити, чому Бойко, один з найбільш корумпованих міністрів уряду Азарова, й досі на волі. Та поки що на озброєння, схоже, взяли рецепт: зволікати скільки можна, а там – перевибори, звільнення генпрокурора, зміна уряду і т. ін.

Зачекався «альфівців» на «Кугуарі» й народний депутат від Опозиційного блоку, колишній очільник Дніпропетровської області Дмитро Колесніков. Узимку 2014-го, у дні київського протистояння, коли влада вислизала з рук Януковича, а в регіонах один за одним виникали свої локальні Майдани, Колесніков віддав наказ

«тітушкам» у Дніпропетровську жорстоко побити політичних опонентів, які прийшли на мітинг під стіни обласної адміністрації. Просто в будівлі ОДА бандитам роздали бити, після чого вони влаштували в центрі міста справжнє побоїще. Міліція в конфлікт не втручалася. «Тітушки» стріляли в людей із травматичної зброї, валили з ніг, добивали лежачих активістів битами та арматурою. Відео й сьогодні доступне в мережі.

Майже відразу стало відомо, що за організацію перевезення «тітушок» з Кривого Рогу до Дніпропетровська безпосередньо відповідав Анатолій Буряк, який очолює департамент баскетболу СК «Кривбас», почесним президентом котрого є Юрій Вілкул – батько відомого депутата від Опозиційного блоку Олександра Вілкула. Саме останній організовував напад «тітушок» на людей. Виконавцем був губернатор Дмитро Колесніков.

Нині про кримінальні справи проти останнього нічого невідомо. Подеколи мусується тільки прізвище Вілкула, та й то на рівні розмов. Схоже, за дніпропетровське побоїще так ніхто й не відповість. На тлі сьогоднішніх кровопролиттів воно, ймовірно, здається владі суцільною дрібницею, не вартою уваги.

Окрім Колеснікова, можна згадати ще й куди більш відомого його однофамільця – Колеснікова Бориса з Донецька. Сьогодні вже нікому не цікавий небувалий розгул корупції під час підготовки країни до чемпіонату Європи 2012 року з футболу. А лишень кілька років тому корупційними звинуваченнями на адресу цього діяча кишіли буквально всі незалежні ЗМІ.

Не відставали й політики. Приміром, Арсеній Яценюк у липні 2012 року з трибуни парламенту зажадав спеціальної комісії для розслідування розтрат на суму 10 мільярдів доларів (!) у період підготовки до Євро-2012. «Опозиція вимагає створення слідчої комісії на предмет використання 10 мільярдів доларів, які надійшли на будівництво об'єктів інфраструктури Євро-2012 з кишень 46 мільйонів українців. Саме українці зробили це Євро-2012, вони заплалили свої податки, і українці повинні знати, куди пішли кошти, притягнувши до відповідальності тих, хто розікрав ці 10 мільярдів доларів», – заявляв тоді Яценюк.

Як відомо, за Януковича жодного розслідування корупційних схем Колеснікова зі зрозумілих причин проведено не було. Однак і після втечі колишнього президента до Ростова-на-Дону ніхто не квапиться з'ясовувати долю згаданих мільярдів. Думається, сьогодні вже ніхто не перешкодить Арсенієві Яценюку належним чином узятися за таке розслідування, ось тільки запал його чомусь вичерпався.

Давно вже плачуть нари й за мерами-сепаратистами, яких на Донбасі так багато, що всіх навряд чи й перелічиш в одній статті. Переможець на виборах мера в Добропіллі, організатор місцевого «референдуму» Андрій Аксьонов, діючі мери Дружківки та Маріуполя Гнатенко й Хотлубей, Юрій Хортів із Рубіжного, які є відомими поплічниками терористів, не покарані. На них відповідальність за кров і насильство, за розпалювання війни, але вже півтора року правоохоронці не можуть притягнути до відповідальності навіть цих осіб, годі вже й казати про тих, хто віддавав їм накази і стояв за їхніми спинами.

Така лояльність найвищих посадовців та небажання карати бандитів, винних у кровопролитті, викликають подив та обурення в тисяч людей, що пройшли фронт і відчули війну на власній шкурі. Та й не тільки в них, а фактично в усіх патріотів України. Адже багато з тих, хто висловився на підтримку Корбана, були обурені не так його арештом, як вибірковістю правоохоронців і явним небажанням карати відкритих ворогів держави. Залишається тільки сподіватися, що недавні заяви Порошенка не залишаться простими словами й за ними настануть арешти інших злочинців, що відповідальні за тисячі покалічених тіл та доль.

А поки вся країна спостерігала за пригодами Геннадія Корбана в суді, майже ніхто не звернув уваги на ще одну новину. 1 листопада завершився термін перебування під заставою в 3,7 млн. гривень для колишнього голови фракції Партії регіонів у Верховній Раді Олександра Єфремова. Це фактично означає, що його арешт закінчено й він може офіційно забрати назад свої кошти.

Денис Казанський

ПЛАНЕТА ЗЕМЛЯ

У кінці листопада делегації майже з 200 країн світу зберуться в Парижі, аби провести найважливіший в сучасній історії людства кліматичний самміт. Його учасники зроблять чи не останню спробу домовитися про комплекс заходів, котрі обмежать глобальне потепління на нашій планеті, в якому вже ніхто не сумнівається, двома градусами за шкалою Цельсія. Для цього світові лідери мають ухвалити цілу низку заходів, спрямованих на боротьбу з глобальним потеплінням, яке може обернутися для людства справжньою катастрофою.

У недавньому звіті Міжурядової групи експертів, які досліджують наслідки змін клімату на Землі, наголошується, що глобальне потепління більш як на 2 градуса призведе до жорстоких посух, потужних штормів, періодів страхотливої спеки, неврожайам й затопленню прибережних міст і цілих регіонів. Очевидно, що глобальне потепління знизить світові запаси прісної води. І конфлікти почнуться там, де дві або більше країн залежатимуть від одного водного джерела: Ніл, Йордан, Євфрат, Інд, Меконг та інші транскордонні річкові системи. Спроби деяких країн будувати дамби й запасати більше води вже викликали напруженість у низці регіонів світу.

Тим часом, глобальне потепління набирає оборотів. Рівень викидів парникових газів у 2014 році побив новий рекорд. Про це йдеться в оприлюдненому в понеділок, 9 листопада, звіті Світової метеорологічної організації, що працює під егідою ООН. Як зазначається в ньому, вимірювались не викиди парникових газів, а їхня концентрація в атмосфері. У цій категорії рівень вуглекислого газу збільшився минулого року до 397,7 проміле.

Теплова карта світу, на якій кольором позначені зміни температури, зафарбовує Арктику в яскраво-бордовий колір. З 1951 року вона нагрівається приблизно вдвічі швидше, ніж у середньому вся планета. За цей період температура в Гренландії зросла на 1,5 градуса за шкалою Цельсія, порівняно з 0,7 градуса по всьому світу. Ця невідповідність, як очікується, продовжиться.

Підвищення глобальної температури на 2 градуса, яке здається неминучим, оскільки викиди парникових газів продовжують зростати, означатиме потепління в Арктиці на 3-6 градусів за шкалою Цельсія. Втім, вже сьогодні майже всі

арктичні льодовики відступили. Площа арктичних земель, покритих снігом на початку літа, скоротилася майже на одну п'яту в порівнянні з 1966 роком. Але найбільших змін зазнає Північно-Льодовитий океан. У 1970-х, 80-х і 90-х роках мінімальні об'єми полярного льоду зменшуються приблизно на 8% кожного десятиліття. В 2007 році морський лід тріснув, розтанувши в літній період до свого мінімуму в 4,3 млн. кв. км. Це лише половина від середньої площі для 1960-х років і на 24% менше за попередній мінімум, встановлений у 2005 році. Це звільнило від льоду (вперше в історії сучасного людства) так

Але головна причина посилення ефекту потепління в Арктиці – це заміна світлого снігу й льоду на темнішого кольору землю або воду. Через те, що темні поверхні поглинають більше тепла, ніж світлі, це викликає локальне потепління, яке призводить до ще більшого танення снігу й льоду, що в свою чергу звільняє ще більше темної землі й води.

Більшість моделей змін клімату передбачають, що Північно-Льодовитий океан може бути звільнений від льоду в літній період до кінця цього століття. Дослідження, опубліковані 2009 року в журналі Geophysical Research Letters, припускають,

Танення морських льодовиків не вплине на глобальний рівень океану, оскільки лід, що плаває, витісняє свою власну масу морської води. Але танення льодовиків на суходолі вплине, і Арктика вже втрачає свої накопичення льоду з великою швидкістю. Саме ця вода може затопити великі міста планети, включно з Нью-Йорком, Лондоном і Сіднеєм. Саме вона зменшить площу суходолу для проживання людей, яких з кожним роком стає дедалі більше.

Крижана шапка Гренландії втрачає близько 200 гігатон льоду щороку, що достатньо для забезпечення водою мільярдів людей. Менші арктич-

Глобальне потепління може спричинити на нашій планеті голод. За даними Світового банку, окрім дамоклового меча, що вже давно загрозою великого голоду нависає над багатьма країнами Африки, мільйони людей у Південній Азії можуть до 2030 року опинитися за межею бідності внаслідок зниження врожайності, підвищення цін на харчі й прямого впливу кліматичних змін на здоров'я людей.

Такі небезпечні інфекційні захворювання, як вірус Ебола й лихоманка Західного Нілу, поширюватимуться значно швидше новими для себе територіями, що є результатом глобального потепління. Цю

НАД ПРІРВОЮ З НАДІЄЮ

3 30 листопада по 11 грудня в Парижі відбуватиметься самміт ООН з питань зміни клімату на нашій планеті

званий північно-західний переїзд, морський шлях через 36 тисяч островів арктичного архіпелагу Канади.

Вчені намагаються пояснити це тим, що в 2007 році усі сили природної мінливості, в тому числі тепла погода, ясне небо й теплі течії, взяли за підсилення сезонного танення. Але минулого року не було такого збігу обставин: це був звичайний рік для Арктики. А об'єми морських льодів скоротилися майже до тих же розмірів.

Немає жодних серйозних сумнівів, що є основною причиною потепління. В Арктиці, як і скрізь на планеті, це відбувається в результаті збільшення викидів в атмосферу газів, які затримують тепло, головним чином, вуглекислого газу, що виділяється при спалюванні викопного палива. Оскільки атмосфера втрачає менше сонячного тепла, вона перегрівається – цей фізичний ефект передбачив ще в 1896 році шведський учений Сванте Арреніус.

Суходіл, який оточує Арктику, запобігає нормальному кругообігу полярних океанів навколо неї, як це відбувається навколо Антарктиди. Замість цього гігантський обмін холодних і гарячих мас води відбувається з півночі на південь, між масами арктичних земель: Тихий океан виливається через Берінгову протоку, між Сибіром і Аляскою, а Атлантика – через протоку Фрама, між Гренландією і норвезьким архіпелагом Шпіцберген. Це зберігає середньорічну температуру на високих широтах Арктики на порівняно високому рівні – мінус 15 градусів за шкалою Цельсія.

Ефективне перемішування повітря з півночі на південь також може зіграти свою роль у посиленні потепління Арктики. Вітри, які вириваються на північ, несуть забруднюючі речовини, включно із сажею з європейських та азійських заводських труб, і це має потужний вплив на підвищення температури.

Глобальне потепління може мати катастрофічні наслідки не тільки для флори й фауни, а й для людств

що це може статися до 2037 року. Деякі тепер вважають, що це буде навіть раніше.

Важко переоцінити, наскільки це матиме драматичні наслідки. Може бути, що з часів вирубки величезних лісів Америки в XIX столітті, або, можливо, після знищення не менш величезних лісів Китаю та Західної Європи за тисячу років до того, світ ще не бачив настільки приголомшливих змін навколишнього середовища. Наслідки для екосистем Арктики будуть визначальними.

Оскільки давні льодові перешкоди зникають, арктичні узбережжя руйнуються; частини суходолу Аляски відступають на 14 метрів щороку. Ніші проживання, такі як басейни талих вод на багаторічному льоду, скорочуються. Деякі вузько-спеціалізовані арктичні види вимруть, адже їхній ареал проживання скоротиться, а південні види займуть їхнє місце.

Перші ознаки цієї біологічної перебудови вже очевидні. Суто арктичним видам, включаючи білого ведмеда, живеться важко. Нові види для регіону, такі як скумбрія та атлантична тріска, дедалі частіше потрапляють у сітки траулерів. Втім, наслідки кліматичних змін в Арктиці відчуватимуться далеко за її межами.

ні крижані шапки й льодовики разом втрачають таку ж кількість. Ще до того, як це стало зрозумілим, Міжурядова група експертів зі змін клімату передбачила підвищення рівня океану на 59 сантиметрів протягом цього століття. Враховуючи те, що відбувається на півночі, багато хто тепер вважає ці очікування занадто скромними.

Є побоювання, що потік талої арктичної води може порушити могутні «шляхи кругообігу» світового океану, обмін теплих тропічних і холодних полярних вод. Ще одна проблема – танення Арктики може звільнити величезну кількість вуглекислого газу та метану. Такі ризики важко відстежити, поки вони не надто загрозливі. Багато елементів змін в Арктиці, в тому числі темпи танення снігу й відступу льодовиків, все ще перебувають в межах історичних варіацій.

Тим не менше, той факт, що ці зміни викликані діяльністю людини, є безпрецедентним і представляє величезну невизначеність стосовно того, як швидко вони відбуватимуться. Для тих, хто налаштований не звертати уваги на ризики, варто зазначити, що навіть більш екстремальні прогнози потепління в арктичних районах відстають від того, що вже сталося насправді.

думку висловив відомий американський учений, професор зоології Деніел Брукс. Він попереджає, що зі зміною клімату людству загрожують нові виклики, оскільки підвищення температури створює сприятливе середовище для розмноження багатьох патогенів. На думку вченого, людям загрожують смертоносні епідемії, оскільки людство поки що не в змозі зупинити хвороби, які поширюються світом з великою швидкістю. «Йдеться не про те, що буде якийсь один «штам Андроমেда», який знищить всіх на планеті, – каже професор Брукс. – Нас чекає безліч локалізованих спалахів, які в багато разів збільшать тиск на системи охорони здоров'я та ветеринарії». У своєму дослідженні професор Брукс переважно вивчає життя паразитів у тропіках, а його колега професор Ерік Гоберг працює в арктичному регіоні. Кожен з учених спостерігає появу мікроорганізмів, які раніше ніколи не жили на цих територіях, а також поширення місцевих патогенів на інші ділянки. Зміни клімату через глобальне потепління призводять до того, що тварини піддаються впливу деяких паразитів та патогенів, які є абсолютно новими для них. Це ж загрожує і людям, оскільки патогени продовжують еволюціонувати і пристосовуватися до нових для себе умов життя.

Нині для думаючих людей, які можуть самостійно робити висновки, а не слухати пропаганду акул світового бізнесу, яким дуже невігідні заходи, що обмежують викиди в атмосферу так званих парникових газів, стало абсолютно зрозуміло, що людство стоїть біля прірви. Втриматися на її краю, а потім і відійти назад має допомогти Паризький самміт. Принаймні, на нього людство покладає великі надії.

Андрій Гурін
Спеціально
для «Нової газети»

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

Організатором вибуху російського літака авіакомпанії «Когалімавіа» А-321 з 224 членами екіпажу та пасажирами на борту, що виконував 31 жовтня рейс за маршрутом Шарм-ель-Шейх – Санкт-Петербург і розбився на Синайському півострові (Єгипет), може бути ватажок угруповання «Синайська провінція» Абу Осама аль-Масрі, який є членом терористичної організації «Ісламська

ВІДОМІЙ МОЖЛИВИЙ ОРГАНІЗАТОР ТЕРАКТУ НАД СИНАЄМ

держава». Про це 8 листопада повідомила англійська газета Sunday Times з посиланням на дані британської розвідки, яка стверджує, що аль-Масрі завербував працівника летовища, щоб той підклав бомбу в багажне відділення російського літака.

Також зазначається, що Велика Британія готова допомогти Єгипту чи Росії в операції із затриманням аль-Масрі, що може включати розгортання британського спецназу SAS (Special Air Service) в Єгипті. Як відомо, раніше Росія попросила ФБР про допомогу у розслідуванні катастрофи літака. Газета The New York Times з посиланням на неназваних американських чиновників повідомила, що ФБР погодилося

Російські бомбардування в Сирії відлунувалися вибухом бомби на борту авіалайнера А-321, що летів за маршрутом Шарм-ель-Шейх – Санкт-Петербург

допомогти уряду Росії в розслідуванні причин катастрофи пасажирського лайнера А-321.

Французький телеканал France 2 з посиланням на слідчих, які безпосередньо працю-

ють у зоні падіння російського літака на Синаї, повідомив, що «чорна скринька» А-321 записала звук вибуху на борту. Отже, сумнівів, що це був теракт, не залишилося.

Тим часом, міністр закордонних справ України Павло Клімкін повідомив, що на курортах Єгипту нині перебуває щонайменше 4 тисячі громадян України. Він зауважив, що Україна «щільно відстежує ситуацію, перебуває в постійному контакті в реальному часі з Державіаслужбою». Поки що, на думку П.Клімкіна, українські літаки продовжуватимуть літати на єгипетські летовища – нині там безпеку надзвичайно посилено, хоч літакам дано рекомендацію оминати Синай. За словами міністра, розклад рейсів на сьогодні лишається незмінним, але в разі збільшення небезпеки або будь-яких інших сигналів буде включено підготовлений план щодо негайної евакуації українських громадян.

КАТАЛОНИЯ ПОЧАЛА ВІДОКРЕМЛЕННЯ ВІД ІСПАНІЇ

Парламент Каталонії ухвалив 9 листопада резолюцію, яка підтримує незалежність від Іспанії. Декларація про відокремлення є першим кроком на шляху до незалежності, заявив Каталонський сепаратистський альянс, який вніс документ на розгляд. Його лідери вважають, що незалежності можна буде досягнути протягом найближчих 18 місяців.

Прем'єр-міністр Іспанії Маріано Рахой заявив на це, що уряд оскаржить рішення каталонського парламенту в Конституційному суді, щоб спробувати зупинити цей рух.

М. Рахой після термінового засідання уряду сказав журналістам, що підпише звернення до суду «щодо неконституційності» цього рішення, а також проситиме негайно припинити «ці ініціативи та всі їхні можливі наслідки».

Націоналістичні партії у вересні отримали більшість місць у парламенті Каталонії. Схвалене у понеділок, 9 листопада, рішення вони сприймають як перший крок на шляху

Перемога націоналістичних партій на вересневих виборах до парламенту Каталонії стала каталізатором ще сильніших сепаратистських устремлінь цього регіону Іспанії

до створення своєї незалежної держави. В документі сказано, що оскільки партії, які виступали за незалежність Каталонії, виграли вибори, тепер почався процес створення нової каталонської держави. Конституційний суд Іспанії, швидше

за все, оголосить це рішення незаконним. Водночас у документі сказано, що цей суд втратив легітимність, і каталонський парламент не визнає зусилля Іспанії, спрямовані на те, щоб заблокувати відокремлення Каталонії.

REUTERS: ДОНЬКА ПУТІНА КАТЕРИНА ТИХОНОВА ВОЛОДІЄ СТАТКАМИ В МІЛЬЯРДИ ДОЛАРІВ

Путін награвував за рахунок російського народу для себе та своїх доньок мільярди доларів

Інформаційна агенція Reuters опублікувала 10 листопада розслідування, з якого випливає, що донька Путіна Катерина Тихонова володіє статками в мільярди доларів. Як повідомляє агенція, голова правління «Газпромбанку» Андрій Акімов засвідчив, що Катерина Тихонова – це донька президента Росії Володимира Путіна. За даними Reuters, у 2015 році 29-річна Тихонова стала дружиною Кирила Шамалова, сина Миколи Шамалова, давнього друга президента Путіна, співвласника банку «Росія» й Виборзького суднобудівного заводу. За оцінками, які надали агенції фінансові аналітики, Шамалов і Тихонова володіють корпоративними холдингами на суму щонайменше двох мільярдів доларів – в основному це акції найбільшого в Росії нафтохімічного холдингу «СИБУР», які Шамалов придбав у підприємця Геннадія Тимченка, іншого давнього друга Путіна.

Крім того, пише Reuters, Шамалову й Тихоновій належить приморська вілла в місті Біарріці на південному заході Франції, вартість якої оцінюється приблизно в 3,7 мільйона доларів. Цей актив, за да-

ними агенції, Шамалов також придбав у Тимченка. Вілла являє собою чотириповерховий будинок з басейном, розташований на вершині морської скелі. Площа будинку становить 300 квадратних метрів, площа саду – майже дві тисячі квадратних метрів.

Катерина Тихонова й Кирило Шамалов відмовилися від коментарів до статті Reuters. Представник Тимченка, відповідаючи на запитання про будинок в Біарріці, заявив, що не даватиме коментарів з особистих питань. А прес-секретар президента Росії Дмитро Песков з гнівом спростував інформацію Reuters про те, що Катерина Тихонова є донькою Володимира Путіна.

Катерина Тихонова – заступник проректора МДУ, керівник Центру національного інтелектуального резерву МДУ і голова фонду «Інпрактика», який спільно з університетом реалізує масштабний інвестиційний проект по створенню в Москві науково-технологічної долини на Воробйових горах.

За повідомленнями зарубіжної преси підготував Хома Мусієнко Фото AP

ІСТОРИЧНА ПЕРЕМОГА ОПОЗИЦІЇ В М'ЯНМІ

На парламентських виборах у М'янмі (колишня Бірма) 8 листопада, на яких 30 мільйонів мешканців країни обирали 664 депутатів, перемога дісталася опозиційній Національній лізі за демократію на чолі з лауреатом Нобелівської премії миру Аун Сан Су Чжі.

Нинішні вільні вибори стали першими за останні 25 років. В 1990 році опозиція також виграла парламентські вибори, однак військова хунта, яка багато років поспіль утримувала в країні владу, встановивши диктатуру, оголосила їхні підсумки недійсними, а лідера Національної ліги за демократію Аун Сан Су Чжі посадила під домашній арешт. Її випусти-

Нинішні парламентські вибори в М'янмі стали переломною точкою в історії країни – після десятиліть військової диктатури до влади прийшла демократична опозиція на чолі з лауреатом Нобелівської премії миру Аун Сан Су Чжі

ли на волю тільки в 2011 році, коли Аун виповнилося 66 років.

Результати нинішніх виборів у М'янмі оглядачі називають історичними. Партія Аун Сан Су Чжі набрала на них 70 відсотків голосів, тоді як досі правляча Партія союдної солідарності та розвитку нинішнього диктатора М'янми генерала Тан Шве – лише 30.

І хоч у М'янмі президента обирає парламент, Аун Сан Су Чжі не зможе стати ним, оскільки вона має рідних за кордоном (її сини мешкають у Канаді), а згідно з Конституцією країни, ухваленою за часів диктатури, такі особи не можуть бути обрані президентом.

ГОЛОД-33

На урочисту й водночас жалобну подію до американської столиці з'їхалися тисячі українців з різних штатів Америки та провінцій Канади, які по закінченні урочистостей та жалоби пройшли Ходою пам'яті до Білого дому. З допомогою відеозвернення участь у відкритті взяв президент України Петро Порошенко, а його дружина Марина була присутня на відкритті та освяченні меморіалу особисто. Також на церемонії були присутні американські урядовці та представники дипломатичного корпусу.

Шлях до встановлення цього меморіалу був нелегким. Ще в 1983 році українська громада Америки почала кампанію за визнання Конгресом

Лариса Курилас. «Поле пшениці». Вашингтонський меморіал жертвам Голодомору-ґеноциду в Україні 1932-1933 років

МИ ПАМ'ЯТАЄМО...

7 листопада у Вашингтоні відбулося урочисте відкриття та освячення меморіалу жертвам Голодомору-ґеноциду в Україні 1932-1933 років – дев'ятиметрового пам'ятника у вигляді масивного бронзового поля колосків

США українського Голодомору 1932-1933 років ґеноцидом. І хоча таке рішення Конгрес не ухвалив і донині, сама кампанія ознайомила політичну еліту Вашингтона зі страхіливою сторінкою української історії. А коли на початку «нульових» в Українському конгресовому комітеті Америки (УККА) народилася ідея встановити пам'ятник усім українцям, чії мрії й надії загубив великий голод 33-го, конгресмени її підтримали.

Водночас старший співробітник Гельсінської комісії Конгресу США Орест Дейчаківський переконує, що особисто він вірить: встановлення цього меморіалу в центрі американської столиці – це свого роду вже визнання українського Голодомору ґеноцидом.

13 жовтня 2006 року Конгрес США ухвалив, а тодішній президент Джордж Буш-молодший підписав закон США «Про надання дозволу уряду України встановити на федеральній землі округу Колумбія меморіал жертвам Голодомору в Україні 1932-1933 років». Почалися тернисті пошуки коштів для його зведення. На превеликий жаль, на цю святую справу коштів в Української держави, яку на той час очолював диктатор Янукович, не знайшлося. Організатори цієї кампанії замість того, аби звернутися до громади й назбирати необхідні кошти в українців закордоння (для прикладу: тільки за один благодійний бенкет в нью-йоркському готелі «Рузвельт»

Покладання квітів до меморіалу (зліва направо): посол України в США Валерій Чалий, дружина Президента України Марина Порошенко, конгресмен Сандер Левін та голова Крайового комітету США з визнання Голодомору ґеноцидом Михайло Савчук

українська громада назбирала на потреби Українського католицького університету (УКУ) 600 тисяч (!) доларів), спокусилися через пріснопам'ятну Ганю Герман на криваві гроші олігарха Фірташа. Саме він виділив, аби зайвий раз пропіаритися, на меморіал 2 мільйони награваних доларів.

На жаль, розуміння того, що на святую справу не можна брати криваві гроші, так до всіх і не прийшло. Багато з опонентів чесної позиції стверджують, що гроші все одно вкрадено в українського народу, то чому ж не можна бодай їхню неве-

личку частинку використати на зведення меморіалу жертвам Голодомору. І пояснити їм, що це великий гріх, що це святотатство, дуже важко. Бо для цього треба відчувати цю трагедію серцем, душею й всією своєю сутністю. Для цього треба бути прямим нащадком тих, кого задушила кістлявою рукою голоду сталінщина. Для цього треба поїхати до Києва й знайти в Книзі пам'яті в музеї жертвам Голодомору-ґеноциду цілий список своїх рідних з таким самим прізвищем, як у тебе, а потім захлинутися риданнями й ледь

не знепритомніти від усвідомлення того, що це зовсім не книжний Голодомор, про який розповіли тобі письменники і вчені-історики, а твоя особиста трагедія...

...У липні 2012 року на відкритому засіданні Комісії США з образотворчого мистецтва було схвалено остаточний дизайн пам'ятника за проектом Лариси Курилас «Поле пшениці», а у вересні того ж року його було затверджено Національною комісією США з планування столиці.

Надумкумисткині, саме цей образ має бути зрозумілим та

близьким і для американців, і для українців. Л.Курилас пригадує, як для меморіалу везла з-за кордону (аж з Канади) пшеницю. А потім робила цифрові фото колосків, щоб згодом створити для меморіалу реалістичне пшеничне поле з бронзи.

«Мала чотири снопи пшениці, які виглядали, як якісь трупи в авті, обмотані простирадлами. Коли ми переїжджали кордон з Канади до США, то був досить ретельний огляд», – пригадує пані Лариса.

З початку 2014 року генеральний підрядник проекту – будівельна компанія Forrester та ливарня Laran Bronze – проводили будівельні роботи на майданчику та виготовлення самої скульптури пам'ятника. Архітекторський супровід проекту здійснювала компанія Hartman-Cox Architects.

Чотиритонний пам'ятник відливали в ливарні штату Пенсильванія Laran Bronze. Власник ливарні – батько й син Лоуренси Велкери місяцями працювали над проектом у майстерні. Обоє кажуть сьогодні, що день офіційного відкриття Меморіалу для них справді урочистий. Зранку батько й син разом з усією командою, що працювала над пам'ятником, сіли в потяг і прибули до Вашингтона, щоб разом з тисячами українців узяти участь у офіційній церемонії відкриття.

Американські ливарники зізнаються, що слово «Голодомор» набуло для них особливого значення за час роботи

над меморіалом. І майстри вірять: те саме станеться й з іншими американцями, котрі бодай раз підійдуть до цього пам'ятника й прочитають, кому його присвячено. Місце, де встановлено меморіал, для цього підходяще – пам'ятник височіє неподалік Капітолію, поруч з центральним залізничним вокзалом Вашингтону Union Station, через який до американської столиці щодня приїздить тисячі людей.

У відкритті та освяченні меморіалу взяли участь представники американського істеблішменту та української громади, зокрема, конгресмен Сандер Левін, який є автором закону США, що дозволив уряду України встановити меморіал на федеральній землі округу Колумбія, спеціальний помічник Президента США, старший директор з питань Європи, Росії та Центральної Азії Національної ради з питань безпеки Чарльз Капчин, який зачитав офіційне звернення Білого дому, голова Крайового комітету США з визнання Голодомору геноцидом Михайло Савків, автор проекту пам'ятника Лариса Курилас, свідки Голодомору, яких залишилося одиниці, а також духовні, культурні й громадські діячі.

У вітальному слові Марина Порошенко, зокрема, сказала: «Сьогодні у Вашингтоні ми не просто відкриваємо меморіал жертвам Голодомору 1932-1933 років в Україні, ми поминаємо кожну душу, кожну жертву й кожного мученика. Цей пам'ятник – воскресіння нашої національної пам'яті. І мені б дуже хотілося, аби цей постамент був засторогою злочинам проти людства й людяності в усьому світі».

Марина Порошенко подякувала всій українській світовій громаді за неймовірні зусилля задля відновлення справедливості й визнання світом трагедії українського народу, а американському народові – «за підтримку, людське співчуття та засудження тих, хто вдався до злочину проти українського народу – як майже століття тому, так і сьогодні». Також дружина Президента України висловила слова вдячності автору проекту меморіалу Ларисі Курилас за метафоричне творче втілення історичної правди й трагедії українського народу.

Історичною подією, яка є справжнім свідченням перемоги правди над брехнею, добра – над злом, назвав у своєму відеозверненні Президент України Петро Порошенко відкриття у Вашингтоні меморіалу жертвам українського Голодомору-геноциду 1932-1933 років.

Він назвав символічним той факт, що величний монумент відкрито в столиці США в день чергової річниці кривавого більшовицького перевороту 1917-го року й водночас – у перший рік чинності законів

незалежної України про декомунізацію та державне визнання героїв національно-визвольної боротьби.

відоміших дослідників Голодомору, був одним з тих, кого ми називаємо людьми правди... Невтомний лицар істини по-

українській громаді Сполучених Штатів – за підтримку своєї історичної Батьківщини».

Буша, сенатора Марка Рубіо, конгресменів та сенаторів

Зокрема, у своїй заяві Гіларі Клінтон наголосила, що цей монумент вшановує пам'ять кожного з мільйонів втраченого життя і є доказом дружніх зв'язків між США та Україною. «А також – це визнання тих, хто сьогодні бореться за майбутнє своєї країни. І обов'язок США – стояти разом, щоб допомогти українській владі обороняти свій суверенітет та підтримувати свої демократичні інститути».

У своєму зверненні до величезної української громади, яка з'їхалася до Вашингтону на відкриття меморіалу жертвам штучного голоду 1932-1933 років, конгресмен Сандер Левін сказав: «Розповідаючи правду, можна перемогти тих, хто її заперечує». А конгресвумен Марсі Каптур наголосила, що перемогти народ, який відмовився ставати на коліна, неможливо.

З нагоди відкриття у Вашингтоні меморіалу жертвам

На урочисту й жалобну подію до американської столиці з'їхалися тисячі українців з різних штатів Америки та провінцій Канади

«Меморіал у Вашингтоні відкривається в той час, коли Україна відстоює свою незалежність, долаючи перешкоди й даючи відсіч агресії Росії. Кремль знову, як і в часи Голодомору, намагається стерти Україну з мапи світу. Смерть знову приходить зі Сходу», – сказав президент.

Він підкреслив, що Голодомор був жахливим злочином проти людства у мирний час, спробою поставити українців на коліна, відібрати в них гідність, знищити національну ідентичність, убити надію на право творити власну долю на власній землі.

Глава Української держави відзначив тих, чия праця сприяла початку діяльності Комісії США з дослідження українського Голодомору 1932-1933

Меморіал освятили: Патріарх Філарет, глава Української православної церкви Київського Патріархату, Блаженніший Святослав (Шевчук), глава Української греко-католицької церкви та Митрополит Антоній, першоієрарх Української православної церкви в США

Один із стендів тематичної виставки про український Голодомор-геноцид 1932-1933 років на центральному залізничному вокзалі Вашингтона Union Station

років, а потім і визнання Голодомору геноцидом українського народу парламентами багатьох країн. Серед них – виконавчого директора Комісії, що з'явилася з ініціативи української громади в США, Джеймса Мейса.

«Він, великий американець і великий українець, один з най-

відав гірку правду про події 1930-х років в Україні всьому світу, і, до речі, значною мірою – самій Україні», – підкреслив Порошенко.

Він також висловив вдячність президенту та уряду США, «всьому дружньому американському народу за солідарність з українцями, а

Також під час церемонії трансливалося відеозвернення Президента США Барака Обами, зачитувались звернення колишнього Президента США Джорджа Буша-молодшого, кандидатів у президенти – колишнього держсекретаря США Гіларі Клінтон, колишнього губернатора Флориди Джеба

Голодомору-геноциду 1932-1933 років в центрі американської столиці, на центральному залізничному вокзалі Union Station 6 листопада відбулася презентація тематичної виставки про трагедію українського народу. Експозиція збила документарні фотографії й текстові матеріали про злочини радянського режиму, який штучним голодом намагався винищити українців як націю. На представлених стендах розповідається про причини та наслідки трагедії, в результаті якої загинули мільйони українських людей...

...7 листопада 2015 року з'явився ще один меморіал на нашій планеті, присвячений жертвам однієї з найжахливіших трагедій в історії людства. Як ще одне нагадування про злочин, який не має терміну давності. Минуть століття, а люди з покоління в покоління переказуватимуть, немов легенду, що багато-багато років тому в центрі Європи диктатор-завойовник хотів штучним голодом зламати волелюбний дух цілого народу. Вимордував 10 мільйонів людських життів, але так і не зламав...

Валентин Лабунський

В УКРАЇНІ

ВЕРХОВНА РАДА
(ЗАВАЛИЛА)
АНТИДИСКРИМІНАЦІЙНИЙ
ЗАКОН

Верховна Рада України ухвалила шість так званих «безвізових» законопроектів. Це, зокрема, законопроекти про створення Національного агентства з питань повернення корупційних активів, арешту та спецконфіскації награвованого майна, уточнення підслідності органів досудового слідства та негайного розгляду справ затриманих іноземців чи осіб без громадянства.

У вівторок, 10 листопада, Верховна Рада внесла до порядку денного й так званий антидискримінаційний законопроект №3442 (він забороняє будь-яку дискримінацію в сфері праці), необхідний для запровадження безвізового режиму між Україною та ЄС, однак «провалила» голосування по ньому.

У трьох фракціях Верховної Ради – БПП, «Батьківщині» та «Народному фронту» – абсолютна більшість депутатів проголосували за цей законопроект – про це свідчать дані електронного голосування, опубліковані на сайті ВР. Водночас Опозиційний блок, Радикальна партія Олега Ляшка та «Відродження» продемонстрували найгірші показники підтримки – 0, 1 та 2 голоси за законопроект відповідно від кожної з них. Не набагато кращі результати у «Самопоміч» – за законопроект проголосувало 8 з 26 депутатів (тобто менше третини). Дещо більше позафракційних депутатів підтримало антидискримінаційний закон – 13 осіб.

5 листопада Верховна Рада також «провалила» ухвалення норми Трудового кодексу стосовно заборони трудової дискримінації, яка є обов'язковою умовою для скасування Євросоюзом віз для громадян України. За проголосували лише 117 депутатів.

УБИВЦІ МАЙДАНІВЦІВ
ЗА ЧИСЬОСЬ «НАВОДКОЮ»
ВТЕКЛИ ЗА КОРДОН

Усерпні минулого року планувалася масштабна спецоперація із затримання 20-ти «беркутівців»,

причетних до кривавих злочинів під час Революції Гідності, але вона була зірвана через чиюсь команду або попередження. Про це 10 листопада заявив головний військовий прокурор України Анатолій Матіос.

«На початку серпня минулого року було підготовлено феноменальну операцію щодо затримання 20-ти на той момент діючих співробітників «Беркута», але за дуже дивних обставин перед проведенням операції з їхнього затримання всі ці «беркутівці» в один день залишили територію України», – розповів Матіос.

Відповідаючи на уточнююче запитання про те, чи означає це, що їх попередили, головний військовий прокурор сказав: «Однооментно люди не можуть виїхати. Однозначно вони або отримали команду, або були попереджені».

При цьому Матіос додав, що йому невідомо про те, хто міг їх попередити. За його словами, про спецоперацію знали оперативна група СБУ, технічні підрозділи, силовий підрозділ, процесуальні керівники та перші керівники Генпрокуратури і МВС – Віталій Ярема та Арсен Аваков. Також головний військовий прокурор України додав, що він сам був допитаний слідчим Генпрокуратури з цього приводу.

НА ДОНБАСІ ЗНОВУ
ВІДНОВИЛИСЯ БОЇ

Хоча сторони конфлікту на Донбасі майже закінчили відведення важкого озброєння, останніми днями кількість обстрілів на лінії розмежування збільшилася. Після тривалого затишшя на Донбасі, яке настало у кінці вересня після Мінських домовленостей про відведення від лінії розмежування танків, артилерії та мінометів менше 82 міліметрів, різке збільшення обстрілів фіксують українські військовики. Їх також підтверджують представники ОБСЄ.

Речники бойовиків у відповідь заявляють про обстріли з боку українських військових, а в минулі вихідні навіть повідомили про нібито обстріл Донецька з «Граду».

Втім, попри ескалацію обстрілів на лінії розмежування, військові експерти поки що не схильні вважати, що вони переростуть у масштабні бої.

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО:
«БАТЬКІВЩИНА»
НЕ ВИЙДЕ З КОАЛІЦІЇ

Лідер парламентської фракції «Батьківщина» Юлія Тимошенко заявляє, що її політична сила не має наміру виходити з парламентської більшості, водночас називаючи політику уряду «неприпустимою». Про це вона

сказала 8 листопада в ефірі телеканалу «Інтер».

«Я хочу зупинити всі провокаційні розмови про те, що «Батьківщина» вийде з коаліції через те, що щось їй не подобається. Поки в Україні війна на східних кордонах, «Батьківщина» нікуди з коаліції не виходитиме», – наголосила Тимошенко.

Лідер фракції «Батьківщина» також вказала, що її політична сила підтримала пакет законопроектів для лібералізації візового режиму між Україною та Євросоюзом, однак віднині не братиме участі в голосуваннях у Верховній Раді, доки не буде проголосовано законопроект №2835 про зменшення ренти на газ. «Наша фракція не голосуватиме, доки не буде проголосовано законопроект про зниження ренти на газ», – заявила Ю.Тимошенко.

СУТИЧКА У ВЕРХОВНІЙ
РАДІ МІЖ ОЛЕКСАНДРОЮ
КУЖЕЛЬ ТА АНДРІЄМ
ТЕТЕРУКОМ

5 листопада після закриття сесії Верховної Ради заступник керівника парламентської фракції «Народний фронт» Андрій Тетерук вдарив склянкою пляшкою по голові депутату від фракції «Батьківщина» Олександру Кужель. У «Батьківщині» заявили, що в Кужель струс мозку. Тетерук вибачився й пояснив, що його спровокували. Наразі ведеться розслідування інциденту.

Олександра Кужель розповіла деталі сутички з Андрієм Тетеруком, внаслідок якої вона отримала удар пляшкою по голові та дістала струс мозку. «Ця людина протягом всього часу, коли ми фракцією перебували у Гройсмана на нараді, мабуть, була не дуже твереза й говорила різні досить неприємні речі – усій команді народних депутатів. А коли ми пішли, те, що він сказав мені насамкінець, – йому б за це видряпали очі усі жінки в Україні, якби таке почули», – розповіла Кужель і додала, що здивована словами Тетерука про те, що його дії – це «самооборона».

«Він завдав удару дном пляшки і влучив за 2 сантиметрів від скроні. Спочатку обливав мене водою, а потім узяв пляшку за горло й

дном ударив мене в лоба», – зазначила О.Кужель.

ГЕННАДІЙ КОРБАН
ПЕРЕБУВАТИМЕ ПІД
ДОМАШНІМ АРЕШТОМ

Печерський районний суд Києва зранку 6 листопада ухвалив щодо лідера партії УКРОП (Українське об'єднання патріотів) Геннадія Корбана запобіжний захід у вигляді домашнього арешту терміном на два місяці. Про це йдеться в ухвалі судді Печерського райсуду Лариси Цокол. Рішення суду може бути оскаржене згідно з чинним законодавством.

31 жовтня лідера партії УКРОП Геннадія Корбана затримала СБУ. Йому оголосили про підозру за низкою статей Кримінального кодексу України, серед яких створення злочинного угруповання.

3 листопада ЗМІ повідомили, що Корбана відвезли у невідомому напрямку із зали Новозаводського райсуду в Чернігові, де йому мали обрати запобіжний захід. Адвокати політика заявили, що Геннадія Корбана викрали. Проте Служба безпеки України спростувала ці заяви партії УКРОП. Як повідомили в прес-службі відомства, СБУ виконала доручення Генеральної прокуратури: слідчий Генпрокуратури ухвалив процесуальне рішення про затримання Корбана й доручив працівникам СБУ доставити його до місця проведення слідчих дій. Згодом у Генпрокуратурі зазначили, що 3 листопада Геннадія Корбана вдруге затримали в рамках розслідування іншого кримінального провадження.

ОЛЕНУ ЛУКАШ
ВІДПУСТИЛИ ПІД
ЗАСТАВУ З ЕЛЕКТРОННИМ
БРАСЛЕТОМ

Колишній міністр юстиції України за президентства Януковича Олена Лукаш залишила 9 листопада Генеральну прокуратуру з електронним браслетом. Про це повідомила прес-служба Генеральної прокуратури.

6 листопада Печерський районний суд Києва постановив взяти Олену Лукаш під варту з правом звільнення під заставу в понад 5 мільйонів гривень. Того ж дня депутат з фракції «Опозиційний блок» Вадим Новінський вніс необхідну заставу.

Прокурор з особливо важливих справ Генпрокуратури Владислав Куценко заявив, що О. Лукаш може бути причетною до розкрадання державних грошей в особ-

ливо великих розмірах та службової підробки.

За словами самої Лукаш, останніх півтора роки вона «ані на день» не залишала територію України, активно співпрацюючи при цьому зі слідством. Журналісти виявили, що О.Лукаш не має вищої освіти (вона закінчила лише професійно-технічне училище), а тому за жодних обставин не могла бути міністром юстиції.

РУСЛАНА ЛИЖИЧКО:
«ПОРОШЕНКО
ВЕЛЕТЕНСЬКИМИ
КРОКАМИ РУХАЄТЬСЯ В
НАПРЯМКУ ЯНУКОВИЧА»

Ще один президент велетенськими кроками рухається в напрямку «папередніка». Ще один парламент оперативно перелаштовується для руху в напрямку, вказаному президентом, тобто на три знакових букви. Про це у Фейсбучі написала голос Майдану, переможниця Євробачення, відома українська співачка Руслана Лижичко.

«Метод ламання громадської думки через коліно – це граблі української історії. І кожен удар цими граблями стає дедалі небезпечнішим і руйнівнішим не тільки очільників з «папередниками», але й для самої української історії».

Нині питання не втім, ЩО зроблено. Це «що» потребує серйозного аналізу й висновків аж до імпичменту та розпуску. Питання втім, ЯК це зроблено. Знову заляштування, непрозоре ухвалення рішень, роздування власних повноважень, виправдовування, прикривання, залякування, тиск, підкуп, підміна та ламання через коліно. Все це вже було. І кепсько закінчувалося. Кепсько воно закінчиться й тепер. Коли ви почнете дослухатися до думки народу, панове обрані? Зміни до Конституції – це питання до народу, а не до 265 вірогідданих, швидкокуплених та легкозаяланих. Ще одна «влада» боїтиметься ходити вулицями без охорони. Сумно за таку «владу», – написала Руслана Лижичко.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

ВИБОРИ-2016

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Учасники теледебатів кандидатів від Республіканської партії в Мілвокі (штат Вісконсин)

ТЕЛЕДЕБАТИ В МІЛВОКІ: ЩО РОБИТИ З НЕЛЕГАЛАМИ ТА ПУТІНИМ?

Під час четвертих теледебатів у вівторок, 10 листопада, які цього разу відбувалися в місті Мілвокі (штат Вісконсин), найбільше запам'яталися дві дискусії: коли республіканські кандидати в президенти обговорювали проблему нелегальних іммігрантів та коли вони вступили в суперечку про політику по відношенню до Росії.

Найвірогідніший переможець республіканських перегонів, мільярдер Дональд Трамп хоче збудувати мур на кордоні з Мексикою й вислати з країни 12 мільйонів нелегалів. «Ми – країна закону. Нам потрібні кордони. У нас з'явиться мур. Мур буде зведено. Успішно зведено. Якщо ви вважаєте, що з муром – жодної користі, то спитайте в Ізраїлю. Користь з нього є, повірте мені. Якщо правильно все зробити. Повірте мені.»

Син і брат экс-президентів США Джей Буш відповів своєму опоненту так: «У нас 12 мільйонів нелегальних мігрантів. Вислати їх з країни по півмільйона щомісяця? Це просто неможливо! Це не відповідає американським цінностям. Такі балачки – привід для радості у таборі Гіллари Клінтон. Вони там одразу вітають один одного, коли чувають таке.»

Однак Трамп стояв на своєму, стверджуючи, що нелегальних іммігрантів свого часу депортував з Америки Президент США Двайт Айзенгавер, що не зашкодило йому ввійти в американську історію одним з найуспішніших президентів. Трамп хоче йти слідами Айзенгавера – він не тільки планує вибудувати на кордоні з Мексикою могутній мур, а й скасувати механізм автоматичного громадянства для всіх дітей нелегалів, які народилися на території США. Нині громадянство отримують всі народжені у Сполучених Штатах, навіть якщо їхні батьки перебувають в країні незаконно.

Різно негативно оцінив на теледебатах плани Трампа губернатор Огайо Джон Кейсич. Він назвав такі плани нереальними, оскільки це торкнеться мільйонів людей, члени родин яких часто є громадянами Америки. «Як ви збираєтеся їх депортувати? Дітей розлучати з матерями й батьками? Це ж не дві чи три родини, це мільйони людей»,

сказав Кейсич. На що Трамп відповів, що Кейсич мислить категоріями штату Огайо й не усвідомлює небезпеки, яка нависла над Америкою через нелегальних іммігрантів.

Адже вже сьогодні інфраструктура американських міст і містечок не витримує такої навали нелегальних іммігрантів. А вони все йдуть і йдуть. Причому не тільки з Мексики, а й з десятків інших країн світу. Приїждять сюди за гостьовою візою й залишаються назавжди. Причому роками не платять податків, а працюють тільки на себе, користуючись всіма перевагами американського суспільства. А потім неправдою «пробивають» собі грін-карту або укладають фіктивний шлюб і стають повноправними громадянами Америки. Користі від таких людей Америці ніякої, а шкоди – дуже багато. Адже нелегали не тільки не платять податків, часто вони стають на слиську стежку, скоюючи кримінальні злочини.

Втім, позицію Трампа під час теледебатів в Мілвокі мало хто підтримав. Джей Буш, в якого дружина мексиканка і який послуговується в родині виключно іспанською мовою, взагалі вважає, що всіх нелегалів, за винятком кримінальних злочинців, слід легалізувати. До такого самого схиляється й Джон Кейсич. Цим вони ллють воду на млин демократів, які бачать майбутню Америку таким собі прохідним двором світу, у який може зайти будь-хто.

Бурхлива дискусія висвітлює серйозну різницю у поглядах всередині Республіканської партії й на взаємодію з Росією Путіна, яка продовжує бомбардувати Сирію, причому ці бомбардування спрямовані не проти «Ісламської держави», а на підтримку кривавого режиму сирійського диктатора Башара аль-Асада.

Тоді як Джей Буш, Марко Рубіо та Карлі Фіорина виступали за більш жорсткий підхід, включно зі встановленням безпілотної зони над Сирією, Дональд Трамп та Ренд Пол зайняли помірковану позицію.

Тон критичному настрою задав колишній губернатор Флориди Джей Буш, який закликав до створення в Сирії безпілотної зони й

Дональд Трамп, вірогідний переможець республіканських перегонів, в разі приходу до влади обіцяє вислати з країни 12 мільйонів нелегальних іммігрантів

більш широкій підтримки прозахідних сирійських повстанців, які воюють в лавах Сирійської визвольної армії, а також створення «зон безпеки».

Дж.Буш також осудив зростаючий, на його думку, вплив Росії на Близькому Сході. «Трагічно бачити, що Ірак та інші країни тепер розмовляють з Росією», – сказав Дж.Буш. – Зовсім недавно Росія не мала жодного впливу в цьому регіоні. Тому Сполученим Штатам необхідно повсюдно утверджувати свої позиції».

Подібну позицію висловила й колишня керівниця компанії Hewlett-Packard Карлі Фіорина, котра підтримала ідею створення безпілотної зони в Сирії, «оскільки Росія не може вказувати США, де й коли можуть літати наші літаки». Фіорина також закликала до масштабного нарощування військового потенціалу в Європі для стримування Росії й припинення будь-яких контактів з Путіним.

«Я не розмовляла б з ним якийсь час і натомість ось що я зробила б. Я почала б відновлювати Шостий флот прямо у нього під носом, відновлювати військовий потенціал, програму протиракетної оборони в Польщі – прямо у нього під носом. Я проводила б дуже агресивні військові навчання в країнах Балтії, щоб він, нарешті, зрозумів, що ми захищатимемо наших союзників по НАТО. Можливо, я направила б до Німеччини ще

кілька тисяч військовиків – не для того, аби розпочати війну, а для того, аби переконатися, що Путін розуміє: Сполучені Штати Америки підтримуватимуть своїх союзників», – сказала Карлі Фіорина.

Однак найжорсткіші характеристики Путіну дав того вечора сенатор Марко Рубіо. Він без коливань назвав Путіна «гангстером» і «діячем зі світу організованої злочинності».

«Я ніколи не зустрічався з Путіним, але я знаю достатньо про нього, щоб розуміти, що він – гангстер», – сказав Рубіо. – Фактично він діяч зі світу організованої злочинності, котрий керує країною, контролює економіку обсягом в 2 трильйони доларів і прискорено нарощує свій військовий потенціал, незважаючи на те, що його економіка перебуває в катастрофічному стані».

Рубіо виступив за більш агресивну зовнішню політику США, заявивши під час теледебатів, що «Владимир Путин користується нашою слабкістю, щоб витіснити американців з позиції найвпливовішої геополітичної сили на Близькому Сході».

Однак фаворит республіканських виборчих перегонів Дональд Трамп зайняв примирливу позицію по відношенню до Росії й підтримав російські повітряні удари в Сирії. «Якщо Путін хоче стерти «Ісламську державу» на порошок, то я тільки за, на 100 відсотків. І я не розумію, як хтось може бути проти цього», – сказав Д.Трамп, продовживши:

«Вони знищили російський цивільний літак, він не може любити цих людей. Він вступив у гру, і всі мають вступити в гру».

Трамп також запропонував, щоб Євросоюз відігравав більш активну роль в урегулюванні конфлікту в Україні. «Що стосується України, у нас є група країн, включно з Німеччиною, котра є великою економічною потугою. Так чому ж ми завжди робимо цю роботу?», – риторично запитав Трамп.

Тим часом, на ідею Фіорини про призупинення контактів з Путіним відреагував сенатор Ренд Пол, котрий відкинув її як нежиттєздатну. «Гадаю, це наївно й тупо планувати, що ми не розмовлятимемо з Росією», – сказав він, засудивши ідею безпілотної зони над Сирією як вкрай небезпечну. «Ви пропонуєте створити безпілотну зону над територією, де Росія вже літає», – сказав Пол. – Ви розумієте, що це означає, що ми повинні збивати російські літаки. Якщо ви готові до цього, то будьте готові й проводити своїх синів та доньок на велику війну».

Ще один республіканський кандидат у президенти, губернатор Огайо Джон Кейсич, зі свого боку, закликав дати летальну зброю Україні, аби «вона могла постояти за себе». «У східній частині Європи необхідно зробити так, щоб Фінляндія й країни Балтії знали: на кожний хід Росії буде наш хід», – сказав Кейсич.

Підбиваючи підсумки теледебатів в Мілвокі, газета The Washington Times констатує, що республіканські кандидати мають цілком інше бачення розвитку країни, ніж нині чинний президент країни Барак Обама. На думку політичних оглядачів газети, найбільш вдалим в Мілвокі виявився виступ Марко Рубіо, Теда Круза та Бена Карсона. Виступ Трампа газета оцінила як «розважальний і зухвалий», тоді як Ренд Пол, на її думку, «продемонстрував більш ліберальне ставлення до політики США в майбутньому, ніж інші».

Джеба Буша, Джона Кейсича та Карлі Фіорину The Washington Times назвала такими, що програли у теледебатах, які відбулися 10 листопада в Мілвокі (штат Вісконсин)

Фото ABC News

В АМЕРИЦІ

ОБАМА ВІДМОВИВСЯ
ВІД БУДІВНИЦТВА
МЕГНАФТОПРОВОДУ
МІЖ США Й КАНАДОЮ

Президент США Барак Обама відмовився від будівництва гігантського нафтопроводу Keystone XL з Канади, пославшись на думку вчених-екологів, що цей проект завдасть лише шкоди національним інтересам США.

«Я згоден з цією думкою», – сказав Обама, виступаючи 6 листопада в Білому домі. Він викремив низку причин, за якими «держдепартамент відкинув ідею цього проекту». Насамперед, зазначив президент, його реалізація «не внесе суттєвого внеску в американську економіку».

Перед своїм виступом Обама провів бесіду з держсекретарем США Джоном Керрі, який розповів йому про результати екологічної експертизи стосовно Keystone XL, яка проводилася експертами на замовлення Держдепартаменту з 2008 року. За словами Обами, держсекретар Джон Керрі поінформував його, що будівництво нафтопроводу не відповідає національним інтересам США й становить неабияку небезпеку екології двох країн.

У лютому президент наклав вето на законопроект, ухвалений Конгресом на підтримку будівництва нафтопроводу. «Ми не дозволимо будувати нафтопровід, який принесе великі вигоди іноземній державі, якщо у нас не буде впевненості в тому, що він безпечний для навколишнього середовища», – наголосив глава американської адміністрації. Новопризначений прем'єр-міністр Канади Джастін Трюдо заявив, що він розчарований таким рішенням США, але висловив сподівання на новий старт проекту.

Трубопровід Keystone XL протяжністю 1897 кілометрів повинен був з'єднати канадійську провінцію Альберта з американським штатом Небраска.

ПЕНТАГОН МОДЕРНІЗУЄ
СВОЄ ОЗБРОЄННЯ
ДЛЯ СТРИМУВАННЯ РОСІЇ

Сполучені Штати модернізують свої бойові сили й засоби для стримування російської агресії. Про це заявив глава Пентагону Ештон Картер, виступаючи в суботу, 7 листопада, на національному військовому форумі в президентській бібліотеці імені Рональда Рейгана в Каліфорнії.

«Ми модернізуємо наші бойові сили й засоби, а також плани реагування – як самі по собі, так і спільно із союзниками – для стримування російської агресії і для зменшення уразливості наших союзників і партнерів», – заявив Картер.

Глава Пентагону зазначив, що США, зокрема, модернізовуватимуть свій ядерний арсенал, розвиватимуть нові технології, такі як дрони, нові далекосяжні бомбардувальники та лазери, і впроваджуватимуть нові системи радіоелектронної боротьби.

Картер також розповів про нове озброєння, яке здивує світ, і яке він не може описати у своєму виступі. Крім того, за словами глави Пентагону, США також «оновлюють і удосконалюють оперативну тактику для стримування Росії, поведінка якої змінилася».

«І, нарешті, ми задіяли інші державні можливості, розгорнули інформаційні кампанії, щоб гарантувати надходження правдивої інформації, а також застосували цілеспрямовані санкції, які вплинули на Росію», – підсумував Е.Картер.

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД
ПІДТВЕРДИВ ЗАБОРОНУ
НА ІМІГРАЦІЙНУ
РЕФОРМУ ОБАМИ

Апеляційний суд П'ятого округного суду в Новому Орлеані (штат Луїзіана) залишив чинним рішення Техаського суду, який у лютому цього року заблокував імміграційну реформу президента США Барака Обами. Втім, ініціатива президента може все ж таки набрати чинності, якщо її підтримає Верховний суд США.

Реформа, яку Барак Обама затвердив своїми указами в обхід Конгресу в листопаді минулого року, викликала бурхливу критику серед республіканців і обернулася низкою судових позовів до адміністрації президента. За одним з них, у лютому цього року суд у Техасі постановив, що Білий дім не дотримувався мінімальних адміністративних вимог при реалізації своєї імміграційної ініціативи.

Сутність обамівської реформи полягає в тому, що особи, які мешкають у США більш як 5 років і є батьками американських громадян або осіб, що мають дозвіл на постійне проживання в США, можуть звертатися до представників

американської влади й отримувати дозвіл залишатися в країні на 3-річний термін з можливістю його подальшого продовження. Такі особи можуть також мати дозвіл на працю в Сполучених Штатах. Виконання цих указів Обами мало початися ще в травні цього року, але на заваді стали суди.

РАСОВИЙ СКАНДАЛ
В УНІВЕРСИТЕТІ ШТАТУ
МІССУРІ

У місті Колумбія (штат Міссурі) акції протесту чорношкірих студентів університету штату Міссурі, в якому навчається більш як 30 тисяч студентів, призвели до відставки президента цього університету Тіма Вулфа. Приводом до невдоволення темношкірих студентів стали випадки дискримінації на території кампусу. Останньою краплею, яка переповнила чашу терпіння афроамериканців, стала намальована в туалеті лайном свастика. Намагання студентів зустрітися з президентом і висловити йому свої претензії ні до чого не привели. Письмові скарги дирекція університету також залишала без уваги.

Після цього група студентів організувала сидячий протест в стінах кампусу. До них також приєдналися гравці університетської команди з американського футболу, які відмовилися брати участь в іграх, доки Т.Вулф залишатиметься на своїй посаді.

Одним з лідерів протесту став Джонатан Батлер – студент, який оголосив безстрокове голодування доти, доки вимоги чорношкірої частини університету не буде počuto.

У ВІСКОНСІНІ ЗІЙШОВ
З РЕЙОК ПОТЯГ З НАФТОЮ

У штаті Вісконсін, поблизу міста Вотертаун, 8 листопада зійшов з рейок потяг, що перевозив сиру нафту.

Представник Тихоокеанської залізниці (Канада) в офіційному листі, розісланому в місцеві ЗМІ, повідомив, що з рейок зішло 10 залізничних цистерн, з яких витікає нафта. При цьому ніхто не по-

страждав і пожежі на місці аварії не було. Нині там працюють аварійні служби та фахівці-екологи. Як по-

відомляють місцеві ЗМІ, мешканці місцевості, прилеглої до місця аварії, можуть бути евакуйовані.

Днем раніше поблизу міста Альма на заході Вісконсина зійшов з рейок вантажний потяг, у результаті чого перекинулося 5 залізничних цистерн з десятками тисяч літрів етанолу. Представники залізниці повідомили, що нині аварійно-рятувальні служби намагаються зібрати етанол разом з ґрунтом. Уздовж річки Місисіпі встановлено спеціальні загорождження, що перешкоджають потраплянню етанолу у воду.

АСТМАТИКИ
З ПОЛЕГШЕННЯМ
ЗІТКНУТЬ

Адміністрація з контролю за харчами та ліками США (FDA) зареєструвала препарат мемолізумаб, розроблений компанією GlaxoSmithKline, для терапії важких форм бронхіальної астми.

Препарат, схвалений для застосування серед пацієнтів старше 12 років, з'явиться на ринку під торгівельним найменуванням Нукала (Nucala). У ході клінічних досліджень було доведено, що при введенні мемолізумаба раз в чотири тижні у пацієнтів спостерігається зниження частоти тяжких астматичних нападів в середньому на 50%. Також на тлі нового препарату знижується потреба в інгаляційних кортикостероїдах. Найбільш поширеними побічними ефектами мемолізумаба є головні болі, запальна реакція в місці ін'єкції, біль в спині та втома.

Мемолізумаб є антитілом до інтерлейкіну-5 (IL-5), що стимулює ріст і активність еозинофілів, які й спричиняють астму. У вересні цього року мемолізумаб було рекомендовано до схвалення в ЄС. Очікується, що остаточне рішення Європейське медичне агентство (EMA) озвучить до кінця поточного року.

НОМЕРНИЙ ЗНАК АВТА
ПРЕЗИДЕНТА КЕННЕДІ
ПІШОВ З МОЛОТКА
ЗА 100 ТИСЯЧ ДОЛАРІВ

На аукціоні в Далласі (штат Техас) за 100 тисяч доларів було продано номерні знаки автомобіля, в якому 52 роки тому застрелили президента США Джона Кеннеді. Лот було придбано невідомим колекціонером, який збирає речі, що мають відношення до президента Кеннеді.

«Жовтий номерний знак GG-300 було виставлено на продаж донькою власника компанії, яка згодом виконувала ремонт пошкодженого після обстрілу лімузіна», – йдеться в повідомленні.

35-го президента США Джона Фітцджеральда Кеннеді було застрелено 22 листопада 1963 року, коли президентський кортеж проїжджав вулицями Далласа. У вбивстві звинуватили колишнього снайпера морської піхоти США Лі Гарві Освальда. Його було заарештовано, проте до суду він не дожив – його застрелив власник нічного клубу Джек Рубі.

ДУЖЕ ДОРОГА
«ОГОЛЕНА»

Картина видатного італійського художника та скульптора Амедео Модільяні «Оголена, яка лежить» стала 9 листопада другою в трійці найдорожчих, які коли-небудь продавалися на нью-йоркському аукціоні Christie's. Покупець з Китаю, ім'я якого не розголошується, придбав портрет оголеної жінки за 170,4 мільйона доларів.

Більшу суму аукціону вдалося отримати лише за картину Пабло Пікассо «Алжирські жінки (версія О)». У травні цього року за неї заплатили 179,4 млн. доларів.

«Це полотно – надзвичайне. Воно було відсутнє на ринку мистецтва упродовж 100 років. Картина було написано в 1917 році під час Першої світової війни. І кожна людина, кожен критик, усі, хто розуміється на художньому мистецтві XX сторіччя, відразу зрозуміли, що йшлося про найпрекраснішу роботу цього художника», – зазначив керівник міжнародної філії аукціону Юссі Пілканен.

«Оголена, яка лежить» стала найдорожчою картиною Модільяні. Попередній рекорд продажів його робіт становив 71 мільйон доларів.

Під час аукціону було встановлено ще один рекорд – картину «Медсестра» американського художника Роя Ліхтенштейна придбали за 95,4 млн. доларів. Вона стала найдорожчою роботою, що належить пензлю цього майстра.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агентств

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Приготуйтеся на
"BLACK FRIDAY"

ВІД 7-ГО
ЛИСТОПАДА

1.99%
APR*
на 6 місяців

Заощадьте на відсотках користуючись
нашою VISA® кредит картою у
крамницях забавкових, ювелірних,
електроніки та універмагах
(за винятком "discount stores" Walmart, Target та ін.)

ВІД 7 листопада до 27 грудня

У вас нема VISA® кредит картки
Самопоміч?

Внесіть аплікацію
онлайн!

300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7511

734 Sandford Ave. New Jersey NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*Відсоток у річному відношенні (APR) стосується перших 6 місяців позички на закупівлі у крамницях забавкових, ювелірних, електроніки та універмагах, використовуючи наступні торговельні коди: 5945 (забавкові), 5732 (електроніка), 5944 (ювеліри), 5311 (універмаги). Після звіту за червень 2016 р. процентна ставка на несплаченій сумі нарахованій за закупівлі протягом промоційного часу повертається до звичайної процентної ставки на даній картці. Пропозиція чинна з 7 листопада до 27 грудня 2015 року і може бути припинена без попереднього повідомлення. Залежно від типу картки і вимог, річна процентна ставка на день 7-го листопада 2015р. є 9.9% на платинових картках, 11.9% на платинових картках із зворотом готівки або поїти, 14.9% на Класичних і Класичних під заклад ощадностей. За додатковою інформацією про Visa® кредит картки Самопоміч телефонуйте на безкоштовний № 1-888-222-8571.

Full Financial Services

HOME EQUITY LINE-OF-CREDIT

6 Month
Introductory Rate **2.75%** APR*

Кредитна лінія під заклад хати!

До \$150,000. Жодних коштів.

2.75% на перші 6 місяців.

Телефонуйте (973) 471-0700, ext.117

No Closing Costs

www.bankuke.com

1 888 BANK UKE

Principal Office: 851 Allwood Rd., Clifton 07012
Botany Village Office: 237 Dayton Ave., Clifton 07011

(973) 471-0700
(973) 772-0620

*Rates are effective October 29, 2015 and are subject to change without notice. Offer is for qualified borrowers, subject to credit approval. Limited to primary owner-occupied 1-4 family residences. First or Second Lien Position, up to \$150,000, with a combined Loan to Value (CLTV) of 75%. After you have had six (6) complete billing cycles at the fixed rate, rate goes to Prime Rate + Zero (3.25 Prime Rate). Thereafter, the rate will be set monthly, at the highest Prime Rate (as published on the last business day of each month in The Wall Street Journal WSJ Prime Rate), subject to rate floor of 3.250% and rate ceiling of 18.000%. Payments do not include applicable taxes and insurance, which, if applicable, will make your payment obligation greater. Offer subject to change. Certain other restrictions may apply.

EAST VILLAGE MEAT MARKET

J. Baczynsky

Найпопулярніший у Нью-Йорку український м'ясний магазин пропонує широкий вибір вуджених домашніх ковбас та свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemeats@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours
Monday - Thursday 8:00 am - 6:00 pm
Friday 8:00 am - 7:00 pm
Saturday 8:00 am - 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

Страховання життя на 20-річний термін*

Страховання життя на термін забезпечує Ваші потреби в страхуванні життя, захищаючи Вас і Вашу сім'ю на визначений період часу.

- Мінімальна вартість поліси — \$20,000
- Доступне для осіб від 16 до 80 років
- Вкладки незмінні протягом 20 років

ВІК	Чоловіки не-курці	Жінки не-курці
35	\$14.00	\$12.16
40	\$18.38	\$12.60
45	\$27.30	\$15.84
50	\$43.75	\$27.13
55	\$68.34	\$48.65

Щомісячні вкладки для поліси в \$100,000

Миттєвий обрахунок щомісячних вкладок:

888-538-2833

* Доступне не в усіх штатах.

Страховання життя? — Доступні ціни!

10 причин купити страховку життя на визначений термін:

1. Ви маєте власне помешкання
2. Ви маєте борги
3. Одруження
4. Новонароджена дитина
5. Ви купуєте більше помешкання
6. Заохочення
7. Поповнення родини
8. Нова праця
9. Ви овдовіли чи розвелися
10. Вихід на пенсію

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Загальні інформації — 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

АКАДЕМІЯ СВ.ЮРА
запрошує українську громаду
на осінню забаву

**«Михайлівський
Вечір»**

У суботу, 21 листопада 2015
о 9:00 год.вечора

Забавляють: Люба і Микола
Гурт «ОБЕРЕГИ»

у шкільній залі:
215 East 6th Street, New York
ВСТУП: \$30.00

у вартість квитка входить:
пляшка(1)вина на столі, солодке та кава

Замовлення столів за телефонами:
212-473-3323(вдень)
або 646-327-1693(ввечері)

Під час забави продаватимуться смачні українські страви:
борщ, голубці, вареники та солодке

*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*

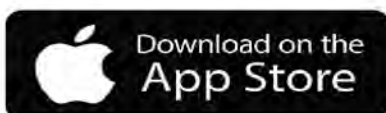
Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг'Валі

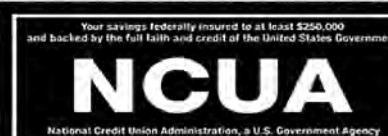
16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Вкладайте свої гроші під вищі відсотки!

Спеціальні вищі відсотки на Сертифікати

1.60% *APY	0.75% *APY	0.30% *APY
Термін вкладу	Термін вкладу	Термін вкладу
4 років	1 рік	3 місяці

Примітки: *APY Annual Percentage Yield, APY означає річна дохідність відсотків. Мінімальний внесок \$500 на всі сертифікати. Максимальний внесок \$250,000 на сертифікати. Пропозиція дійсна з 6/8/2015. УФКС має право змінити або скасувати цю пропозицію в будь-який час без попередження. Заробіток на рахунок може бути нижчий у зв'язку з оплатою штрафів, котрі можуть бути стягнені за дострокове зняття грошей. Річна дохідність відсотків на сертифікат залишається незмінною протягом терміну. Після закінчення терміну дії даної пропозиції річна дохідність відсотків (APY) може змінюватися щодня без попередження. Існують вимоги на право членства в УФКС. Звертайтеся до нас за додатковою інформацією. УФКС федерально застрахована Національною Адміністрацією Кредитних Спілок (NCUA).

Visit our website at www.rufcu.org for disclosures and more info!

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА
MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH ALBANY, NY | SACRAMENTO, CA | SYRACUSE, NY | BOSTON, MA | PORTLAND, OR | BUFFALO, NY | VANCOUVER, WA | WEBSTER, NY
OFFICES 518.266.0791 | 916.721.1188 | 315.471.4074 | 781.493.6733 | 503.774.1444 | 716.847.6655 | 360.597.2096 | 585.545-6276

www.rufcu.org 877-968-7828 Federally insured by NCUA Equal Housing Lender

**Coming
Soon!**
New Branch
location in
the Seattle, WA
area

У ГРОМАДІ

При Злученому Українському Американському Допомоговому Комітеті (ЗУАДК) у співпраці з доктором Володимиром і Оксаною Бакум започатковано фонд збірки коштів на протезування потребуючим воїнам АТО.

Спонукають нас до цього стривожні й болючі повідомлення та листи з України.

Ось лише один із них, який надійшов на адресу д-ра Володимира й Оксани Бакум. Директор 5-ї дитячої міської клініки у Львові, головний лікар Леся Гладун, дякуючи за пожертву й допомогу, описує таку ситуацію: «Багато чоловіків повернулися з війни каліками – без рук, ніг,

очей. Їхні родини страждають, багатьом доводиться принизливо поневірятися по бюрократичних конторах, щоб отримати якусь матеріальну компенсацію, особливо добровольці, бо вони не мають статусу учасника АТО. Їхні діти лікуються в нашій клініці й отримують безкоштовне лікування. На днях до мене звернувся мій колишній пацієнт, який повернувся з фронту без ноги. Хлопець – сирота, 27 років (батько залишив його ще в ранньому дитинстві, а мама померла, коли йому було 14 років). Пішов на війну добровольцем. Банк забрав його квартиру за кредитні борги і його прихистила хресна мама, й тепер вони разом збирають гроші на протези.

Незважаючи на те, що він давно виріс з дитячого віку, він завжди приходив до нас і завжди знаходив тут і підтримку, і допомогу. Тому звернувся і тепер, як до близьких людей. Коли я дала йому 300 доларів на протез, він заплакав.

Я щаслива, що дякуючи добрим людям з-за океану, таким, як ви, могла долучитися до доброї справи...»

Шановні читачі українського друкованого слова, дорога українська патріотична громадо! Прочитавши цього листа д-ра Лесі Гладун чи можна не розчулитися?! Але саме розчулення не розв'яже справи й не допоможе новітнім героям, які жертвували всім задля кращого майбутнього України та свого народу.

Закликаємо всіх небайдужих долучитися до шляхетного прикладу панства Бакум, які склали \$5 тисяч доларів у фонд збірки коштів на протезування потребуючим воїнам АТО.

Пожертви просимо надсилати за адресою:

UUARC 1206 Cottman Ave, Philadelphia, PA 19111

або електронною поштою www.uuarc.org із зазначенням на чеках

«prosthetics» – 7333.0065 (всі пожертви можна списати з податків).

Додаткова інформація за телефоном: (215) 728-1630.

**Прес-служба ЗУАДКу
Філадельфія**

ПРО ПІДТЕКСТ АРТИКЛЮ «THE»

Американська журналістка українського походження, яка народилася в Києві, виросла в Нью-Йорку й друкується в американській пресі під псевдом Polly Mosendz, розповіла на інтернет-сайті журналу Newsweek про політкоректність і артикль «the».

«Двоє республіканців, що змагаються за право бути кандидатами на посаду президента США, самі того не підозрюючи, розлютили українських американців лише єдиним словом. Джон Кейсич та Дональд Трамп називають Україну «The Ukraine», що є звичною, але прикрою помилкою. Ліндсі Грем зробив ту саму помилку в третіх теледебатах Республіканської партії», – йдеться в матеріалі.

Додавання означеного артикля «the» до назви «Україна» насправді є поверненням до часів комунізму, пояснює авторка, бо до розпаду СРСР Україна була відома на заході як «The Ukrainian Soviet Socialist Republic». У 1991 році СРСР розпався, назавжди відрізавши це принизливе й надокучливе «the».

«Через те, що означений артикль асоціюється з Радянським Союзом, українці особливо чутливі до цього», – наголошує Newsweek, додаючи, що правильність назви України без артикля «the» підтверджується тим, як Україну ідентифіковано у CIA World Factbook.

МИР НА ДОНБАСІ ТА НОВИЙ РІК

Міністерство закордонних справ України оголошує конкурс дитячого малюнка на тему Нового року та миру на Донбасі, який стане основою новорічної листівки для привітань наших закордонних друзів.

«Цього року ми хочемо створити особливу листівку на основі дитячого малюнка на тему Нового року та миру на Донбасі, адже в контексті

бойових дій на Сході України дитячі малюнки, подаровані українським бійцям, набули особливого значення», – йдеться в повідомленні прес-служби Культурної дипломатії України при МЗС.

До участі в конкурсі запрошуються діти будь-якого віку з будь-якої країни світу.

Малюнок повинен бути присвячений новорічним святкам та миру на Донбасі; не повинен містити релігійних мотивів; може бути без написів або з написами англійською мовою. Слід додати також інфор-

мацію про ім'я та вік дитини, місце проживання, назву малюнка (за бажанням).

МЗС України отримує право безоплатного використання малюнка, який буде обрано переможцем. Прийом робіт здійснюється до 25 листопада 2015 року у відсканованому вигляді на електронну адресу: culture@mfa.gov.ua

Або звичайною поштою за адресою: **Міністерство закордонних справ України (на конкурс дитячого новорічного малюнка) Михайлівська площа, 1 01018, Київ**

ОСІННІЙ КАРНАВАЛ

31 жовтня в нью-йоркській школі українознавства Об'єднання українців Америки «Самопоміч» відбувся осінній карнавал.

Це свято вже стало традиційним і діти, батьки та вчителі готуються до нього заздалегідь. Так було й цього разу. Творчість у виготовленні осінніх прикрас, оригінальність костюмів, веселі ігри, доброзичливе товариство створили атмосферу справжнього карнавалу й, попри те, що осінь – пора сумна, подарували радість усім, хто взяв у ньому участь чи був просто вдячним глядачем.

**Дарія Тимець
Фото Андрія Коваля**

Учасники осіннього карнавалу

УКРАЇНЬСЬКА ЕЛЕГІЯ

«Нова українська хвиля» запрошує на концерти камерної музики «Українська елегія», які відбудуться 13-20 листопада у Філадельфії (штат Пенсильванія), Стемфорді (штат Коннектикут) та Нью-Йорку

Американського слухача чекає зустріч з вокальною та фортепіанною музикою композиторів, з чийми іменами в першу чергу пов'язане формування «нової української лірики»: теплі насичені фарби музики Мирослава Скорика, Лесі Дичко, Анни Гаврилець, вишукане мереживо мелодики Анатолія Кос-Анатольського, Золтана Алма-

ші, Геннадія Ляшенка, мінливість віддзеркалень скалків народної музики в творах Миколи Ковалінаса, Едварда Кравчука, Чень Юндзя, імпресіоністичні замальовки Алли Загайкевич, Сергія Вілки, Віталія Вишинського, неоромантичні музичні строфи Ганни Гусевої, Олександра Шимка, Олексія Войтенка, Святослава Луньова, алегорична по-

етика Сергія Зажитька, Іллі Розумейка та Романа Григоріва...

«Українська елегія» – це подих вітру на тихій осінній стежці, останні спалахи блискавиці на вмітому дощем небі, відгомін далекої пісні... Провідниками цієї елегійної мандрівки для американського слухача стануть солістка Київського академічного оперного театру для дітей та юнацтва, учениця ушавленої Євгенії Мірошніченко, заслужена артистка України Тамара Ходакова, піаністка та композитор Ганна Гусева, композитор, диригент та виконавець Роман Григорів.

Квитки можна придбати: www.facebook.com/events/162236134124236
Прес-служба «Нової української хвилі»

ЗА ГОРНЯТКОМ КАВИ

Наш співрозмовник:

Василь МАХНО – поет, прозаїк, есеїст, перекладач, літературознавець. Народився 8 жовтня 1964 року в Чорткові на Тернопільщині.

Закінчив Тернопільський педагогічний інститут, захистив кандидатську дисертацію «Художній світ Богдана Ігоря Антоновича» (1995), викладав літературу в Тернопільському педагогічному та Ягеллонському (Краків, Польща) університетах. Автор десяти поетичних збірок, серед яких «Схима» (1993), «Самотність Цезаря» (1994), «Книга пагорбів та годин» (1996), «Лютневі елегії та інші вірші» (1998), «Плавник риби» (2002), «38 віршів про Нью-Йорк та дещо інше» (2004), двох книжок есеїстики «Парк культури та відпочинку імені Гертруди Стайн» (2006) та «Котилася торба» (2011), п'єс «Coney Island» (2006), «Bitch/Beach Generation» (2007), книги оповідань «Дім у Бейтінг Голлов» (2015), яка номінована на кращу книгу року 2015 за версією Бі-Бі-Сі Україна, перекладів польських поетів Збігнева Герберта «Струна світла» (1996) та Януша Шубера «Спійманий у сніг» (2007).

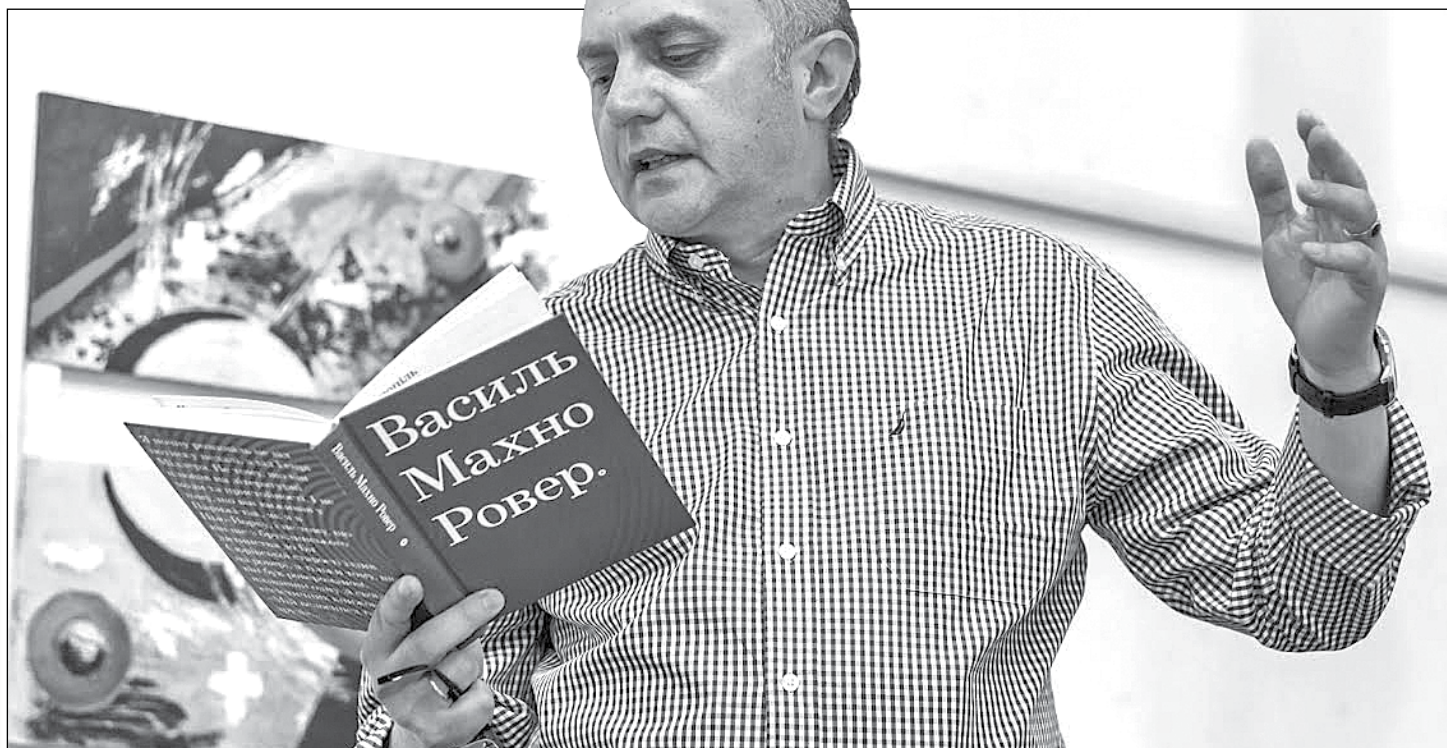
Твори автора перекладено багатьма іноземними мовами, зокрема англійською, польською, німецькою, сербською, російською, литовською, чеською, малайською, івритом, ідиш, іспанською, португальською та іншими. Окремими виданнями виходили поетичні книжки в Польщі, Румунії, США та Сербії. Учасник багатьох міжнародних поетичних фестивалів. Від 2000 року мешкає в Нью-Йорку, працює в НТШ-А. Влітку цього року львівський режисер Олександр Фразе-Фразенко зняв про поета документальний фільм «Дім на сімох вітрах. Портрет Василя Махна» (2015).

«Я почну розповідь не від потиску педалі, а від Генрі Міллера. Не тому, що він плював на літературні моди та пристойності. І не тому, що він виживав у Парижі так, як я в Нью-Йорку, й не тому, що він ще з бруклінського дитинства до Біг Сюрівської старості їздив на ровері, а тільки тому, що він був ровероманом, назвавши одну зі своїх есеїстичних книг «Мій велосипед та інші друзі...»

В. Махно «Ровер»

– Прочитала твій «Ровер» і звернула увагу, що в тебе – «Ровер», а в Генрі Міллера – «Велосипед...» Але «ровер» кажуть на Галичині, «велосипед» – на Слобожанщині. Для тебе це суттєво?

– Я ж не назвав свою книжку «Велосипед»... Свідомо. Це певний сигнал, знак, звідки ці тексти. До речі, ти неправильно ставиш наголос – треба на першому складі: ровер. «Rover» – так називалося британське підприємство, засноване 1887 року Джоном Кемпом Старлі і Вільямом Саттоном. Англійською rover – «бурлака», «всюдихід». Це слово прийшло в Галичину із Західної Європи.

Василь Махно під час зустрічі з читачами на рідній Тернопільщині. Літо 2015 р.

ПЕРША ОСОБА ОДНИНИ

– Цікаво, що слово «велосипед» в Центральну й Східну Україну прийшло також із Західної Європи, з Франції, хоча багато хто й досі переконаний, що з Росії...

– Я навіть отримував електронні листи на Фейсбук про те, що дехто зі Східної України не розуміє, що це за назва така «ровер». Як на мене, чим більше ми розорюємо цілину нашого національного лексикону – від Слобожанщини до Закарпаття – тим ширші й глибші ті пласти, яких люди захочуть дістатися, щоб дізнатися сутність речей.

– Ти пам'ятаєш свій перший у житті дитячий ровер?

– Та в мене його ніколи й не було. Був якийсь маленький триколісний. Я підростав, вчився їздити попід раму. Пам'ятаєш? Хотів свого, дорослого, справжнього, але якось так вийшло, що в мене його не було. А років два чи три тому купив собі нарешті ровер, уже тут, в Нью-Йорку. І таким чином залікував свою дитячу рану (сміється – авт.)... Жартую, звичайно. Хоча в дитинстві в нас були речі, які свідчили про символи дорослішання. І ровер був одним з таких атрибутів. Коли я починав формувати свою книжку, то подумав, що було б непогано назвати її «Ровер», тому що це така своєрідна двоколісна метафора пам'яті. Ти сідаєш на цей ровер і їдеш куди завгодно, згадуючи те, що було дуже важливе. Персонально для тебе. Тому віршем про ровер починається ця книжка і віршем про ровер закінчується. В середині є текст, який я ще не дописав, а надрукував тільки уривки, він називається «Вздвж океану на ровері». Це вже про «тут». І це також метафора...

... як легко цей ровер продавить собою простір як скреготять на вітрі його металеві кості як мені їхати вздовж океану чи слова? колесо звисімковане й прокручуються педалі їду Нью-Йорком – ну ось вам й деталі: Нью-Йорк наближається до Чорткова...

«Ровер II»

– Виглядає, як риска під якимось життєвим періодом. Але тобі тільки 50 – «їдеш, доки крутиш педалі...» Чому ти вирішив підбивати підсумки?

– Думаю, що єдиним матеріалом для письменника є пам'ять і досвід...

– Ну, чому?! А відчуття, почуття?.. Зараз, тепер, у цю мить... Тим паче для поета...

– Мені хотілося написати книжку, в якій деталі пам'яті та часу відігравали б основну роль. Вона має дзеркальний принцип. Те, що я не зумів сказати у віршах, я виповів у есеях, а те, що я не сказав у есеях, я доказав у віршах... Для мене це ніякий не рубікон. У якийсь момент захотілося пережити досвід – не свій, а моїх діда, баби... Досвід, суголосний певним епохам, епохам, які зникають. Галичини, яку я пам'ятаю з розмов, уже не існує. Не існує людей, які пережили ті часи...

... у міському готелі – в «Брістолі»: щось від Австрії – щось від Польщі і достиглі стручки квасолі і будинків пусті антресоли з будьяками на Ринковій площі...

«Для Чорткова»

– Я написав есей «Кури не літають». На 30 сторінок: тут і Нью-Йорк, і дитячі враження про дім мого діда, в якому я виростав, і разом з тим історія останнього пана з села Базар Чортківського району на Тернопіллі, звідки походить моя мама. Фактично я реконструював цю історію. А реальна історія була така. Мій прадід служив у цього пана старшим форналем, тобто конюхом, візником. Фердинанд був іспанського роду, але австрієць, полковник. Пошлюбив польську шляхтянку. З моїм прадідом був у дуже добрих стосунках, тому що вони часто виїздили кінями до Львова, Кракова, Відня. Мій прадід прожив сто років – мені було 16, коли він помер. Але він постійно розказував про цього пана, так, що його прізвище й всі ці історії супроводжували мене в такому міфологічному плані.

З роками мені захотілося щось дізнатися про Респалдізів. Парадоксально, але я знайшов внука Фердинанда Респалдізи – Анджея Созанського, який мешкає в Оттаві. Я знайшов правнука Фердинанда Респалдізи – Ентоні Созанського, який мешкає в Нью-Йорку. І тут, у Нью-Йорку, ми всі троє зустрілися й багато говорили про минуле. Більше того, в них збереглося чимало родинних фотографій, на яких місця і люди, яких більше немає. Бо будинок у Базарі, де вони мали фільварок, знищено. Фердинанда поховали на сільському цвинтарі, але сьогодні вже ніхто точно не знає, де його могила. Дочка Фердинанда – Бянка, мама 80-літнього Анджея Созанського померла молодшою у віці 33 років, похована на Личаківському цвинтарі. Я спробував реконструювати історію й осмислити її через родинні спогади й родинну міфологію.

– Ну, от ти переніс ту тернопільську епоху через століття, півстоліття сюди, в століття XXI, в Нью-Йорк... Як сучасник тієї епохи чи, навпаки, спробував зробити її сучасницею століття нинішнього?

– У художньому тексті всі сучасники. У реальному ж житті... Правнук Фердинанда Респалдізи молодший від мене на років п'ять-шість, внукові 80 років... Ніхто з них ніколи в тому селі не був, але в них залишилися фотографії. Ми роздивлялися їх і просто розмовляли, намагаючись реконструювати те, чого вже немає. Моє завдання полягало зберегти цих людей, їхні імена, їхні голоси в тексті, щоб продовжити їхнє існування бодай на якийсь час.

Мені здається, що відчуття часу й простору для людей не може бути лінійним. Якщо ми хочемо побудувати його лінійно, синусоїда все одно складніша за геометричні лінії.

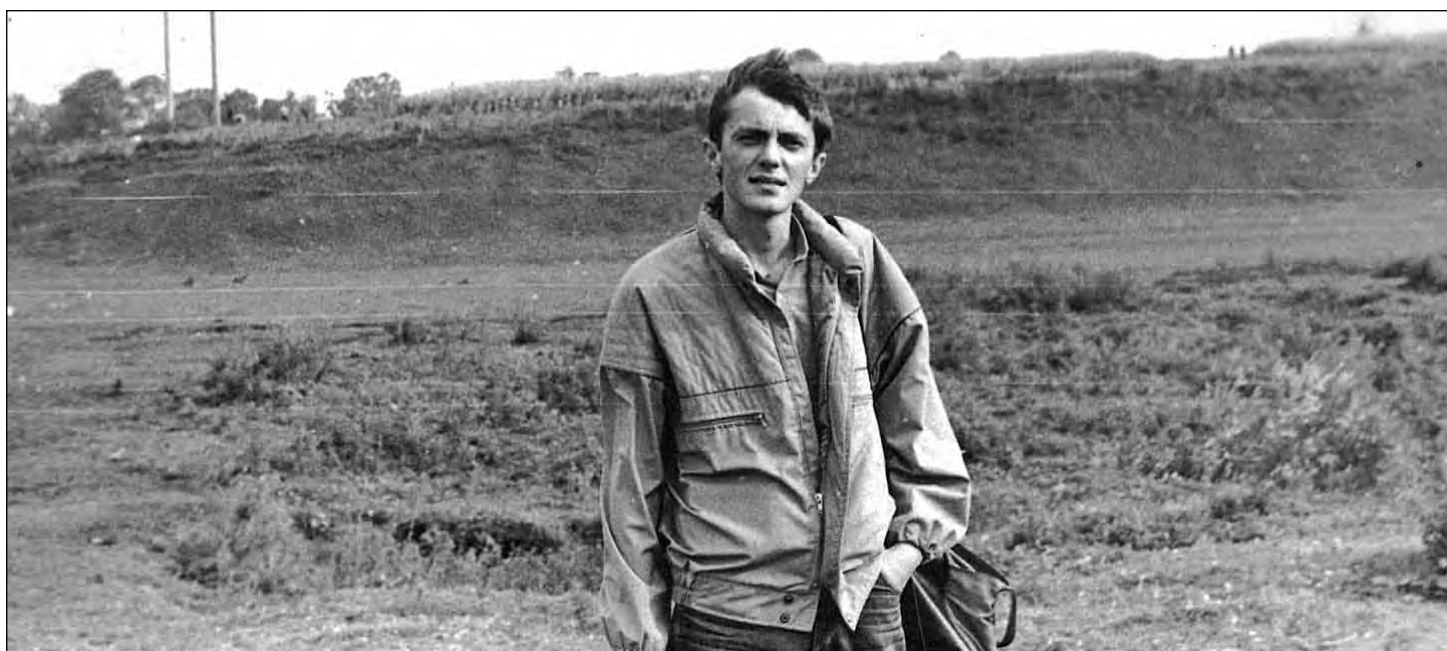
– Ти їздив влітку зі своїм «Ровером» в Україну, тобто тоді, коли ця історія стала знову публічною. Як тернополяни на неї реагували?

– По-перше, люди, пов'язані з цією місциною, читали з великим зацікавленням, бо для них це відкриття. Мені переказували, що якийсь чоловік, що походить з того села, але живе тепер у Львові, пішов у крамницю «Є», хотів купити книжку, але вона йому була задорога, то він попросив, щоб зробили бодай копії тих сторінок, в яких йдеться про його рідні краї... Якби я знав його адресу, то ту книжку вислав би йому.

Я був у Бучачі, невеличкому містечку на Галичині, й бачив на власні очі, як силами кількох ентузіастів відтворено арт-двір, де начебто народився і жив Шмуель Агнон, ізраїльський письменник, Нобелівський лауреат 1966 року, який 8 серпня 1887 року народився в Бучачі... Я розповів їм, що бував в Єрусалимі, в музеї Шмуеля Агнона... Ці люди – просто патріоти Бучача й хочуть зберегти елементи історії свого міста. Я побачив велике зацікавлення минулим, тому що воно було або перекручене, або просто невідоме. Мені здається, що це важливий момент вибудовування самоусвідомлення, осмислення себе: де ми жили, з ким, як склалися наші взаємини... Ми ж не жили в порожнечі.

В.Махно: «Їдеш, доки крутиш педалі...»

Рання юність. Василь Махно, кінець 1980-х

– У тій епосі, яку ти й подібні тобі люди на Тернопіллі намагаються реконструювати, українці не почувалися другосортними? І тоді, й тепер... В українців є таке підсвідоме переконання, що «цивілізація» була в Австрії, була в Польщі, пізніше в Ізраїлі, де завгодно, тільки не в Україні... Українці завжди були при комусь...

– Тоді, очевидно, все залежало від стану – суспільного, маєтного... Тепер... Думаю, що саме після Майдану багато чого змінилося в самосвідомості українців. Тобто, є нарікання. Але є й велике відчуття, що можна щось змінити.

– Ти не пишеш «на замовлення», «на злобу дня». Але я пам'ятаю твій «помаранчевий» вірш-виняток: «Ті, що виходять в осінній оранж...» А після цього Майдану ти щось написав?

– Так, у мене є, здається, два вірші про війну, один – присвячений медсестрі з волинської Тернопільщини, пораненій у шию... Вірші, які я писав – це стебло вогню від запальнички, яку я так само тримав би, стоячи на Майдані. Ці вірші перекладено англійською, російською й навіть китайською...

... ця барикадна війна серед міста
кров убійних тиха і чиста
сніг їх бинтує й оплаче їх сніг
навіть не ті, що кидають запали,
навіть не ті, що півночі співали,
перепросивши себе і святих

снайпер стріляє січневого ранку,
падає сніг в продірявлену рану
значить війна і ніхто не відступить
там, на Грушевського – лінія фронту...

«Вічна війна»

– Мені здається, що ти, живучи вже 15 років в Америці й подорожуючи світом, все одно лишаєшся тернополянином...

– Усе змінне. Не йдеться про Тернопіль, Чортків, Бучач... Має значення, до якого культурного простору ти належиш. А для письменника культурний простір – мова. Це кисень, яким він дихає. Я з тих, хто не перейшов на іншу мову. Я дихаю українським киснем.

– Ти сказав, що пам'ять – це матеріал для письменника. Нас, українців, часто звинувачують, що ми живемо минулим, а треба, озирнувшись назад, йти вперед. Ти згоден з цим? Це справді дуже українська риса – постійно озиратися назад, постійно повертатися?

– Мені здається, що є багато речей, які Україна переживає, тоді як світ вже пройшов це. Наприклад, американці раз на рік перевдягаються в строї громадянської війни й показують цю епоху як гру. Що це – ностальгія чи реальне життя? Це багатогранність життя, яка може варіюватися. Не бачу нічого «шкідливого» в реконструюванні історичної чи персональної пам'яті, щоби

усе це поєднувалося з сучасними викликами й проблемами. Думаю, найголовніше – це усвідомлення триєдності часу: минуле-теперішнє-майбутнє. Людина з цього складається. Вона живе у цих трьох вимірах.

Правда, колесо української історії на багатьох етапах пробуксовувало. І ця пробуксація залишала старі проблеми й додавала нових. І от ми в'їхали в XXI століття з багатьма проблемами. Складність у тому, що навіть постмайданна Україна дуже проблематична, живе поміж демократією й диктатурою олігархату. І ця розбалансованість стримує поступ. Хоча очевидні ознаки демократії, зміни якості освіти, культурної притомності інтелектуальних і культурних груп, такі існують. І ті групи ретранслюють їх через свої твори, наукові праці. Питання, наскільки вони ці групи визначальні.

Я думав над цим на Франкфуртському книжковому ярмарку, де недавно, у середині жовтня, мені випала нагода бути. «Видавництво Старого Лева», мій німецький перекладач і я презентували на українському стенді мою книгу «Дім у Бейтінг Голлов». Україна була представлена більш-менш, хоча державні чинники не долучилися до українського стенду, це зробив «Книжковий арсенал». Було багато дискусій, зустрічей... Були Андрій Курков, Марія Матіос, Юрко Андрухович...

Німецькомовний книжковий ринок – центральний у Європі. З одного боку, це книжкова виставка, з другого – це презентація, з третього – це діловий ярмарок, де укладаються угоди.

– Яку роль сьогодні відіграє в Європі література? Європа шукає в літературі ліки від депресії, відстежує інтелектуальні тенденції, підбирає палітурки під дизайн своїх меблів?..

– Усе це є. Єдине, що я побачив: німці – читаючий народ. Вони ходять на літературні вечори, вони купують книжки, вони не економлять на книговидавництві... Зацікавлення Україною також є. Коли я читав свої вірші, були українці, які мешкають у Німеччині, були німці, які цікавляться україністикою, дипломати, студенти, які потрапили випадково, заради інтересу, але залишилися надовше...

Я бачив німецькі стенди з книжками про Україну. Але коли набрав звучання сирійський конфлікт, то проблема біженців стала для німців більш актуальною. Тобто, коли ми говоримо про літературу, сучасний світ і політику, то тут, на мій погляд, треба бути доволі обережним, тому що до політичних замовлень, викликів, це однобічний підхід. Тому що мова літератури відрізняється від мови, наприклад, мас-медіа. Якщо людина хоче не просто отримати новину, а прочитати текст і поміркувати над ним, то вона купує книжку. Чи в сучасному світі література виконує таку саму функцію, займає таку саму нішу, як в XIX – на початку XX століття, очевидно, що ні. Добре, щоб письменник, літератор випливав на якийсь політичний темі, а ще краще засвітився в журналі «Vogue»... Тобто, існує низка додаткових важелів, які літературні агенти намагаються задіяти, аби вийшло привабливе шоу. В цьому нічого немає «шкідливого», за умови, що текст цього автора талановитий або, принаймні, вартує уваги...

Нащо шукаю вночі ті кілька слів
Серед паперів беру їх слід,
Наче лис, який втратив здобич.
Меншає тих, кому б подзвонив,
Мабуть, рядок цей один із них,
Однини перша особа...

«Рядок»

Інтерв'ю провела
Катерина Кіндрась

АМЕРИКА І МИ

ня пам'яті тих американських військовиків, котрі загинули під час воєнних конфліктів.

У роки Другої світової війни значна частина американських українців добровільно рекрутувалась до різних родів військ та служб американської армії. Майже 40 тисяч американців українського походження воювали на Тихоокеанському театрі війни, в Малій Азії, Північній Африці, Європі, поставляли зброю, бойову техніку та військовоєспрорядження до СРСР за програмою ленд-лізу, брали участь в операції «Оверлорд» (відкриття другого фронту проти нацистської Німеччини в Нормандії) і,

кров. Історія зберегла для нас імена українців-справжніх героїв, які віддали свої життя, б'ючись за ідеали свободи й демократії в лавах Збройних сил США. Ось коротенькі бойові історії тільки двох з них. Американський солдат українського походження Микола Мінью воював у 1-й бронетанковій дивізії армії США. 28 квітня 1943 року рядовий Мінью самотужки кинувся в багнетну атаку на кулеметну позицію, яка зупинила наступ його роти. Знищивши 10 ворожих солдатів, він підняв у наступ весь свій підрозділ, але дістав смертельне поранення. Нагороджений найвищи-

Втім, найтитлованішим у суто військовому сенсі українцем у лавах Збройних сил США був чотиризірковий генерал морської піхоти Самійло Яскілка, який пройшов у роки Другої світової війни славний бойовий шлях, служачи на борту військового корабля «Прінстон» і беручи участь у рейдах на Маршалові й Маріанські та інші острови в Тихому океані.

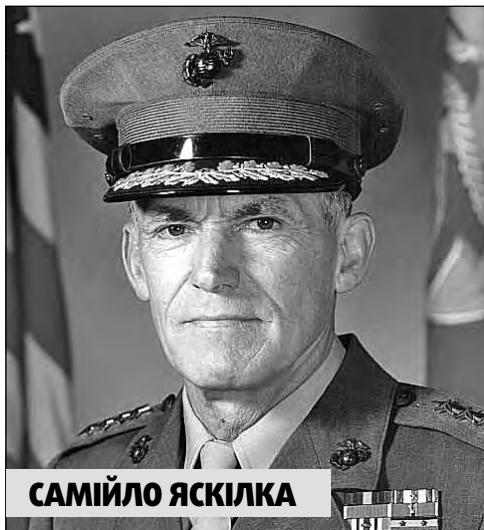
До речі, коли польські ветерани армії США, які знали його як доброго старшину ще з часів Другої світової війни, намагалися приписати йому польське походження, він привселюдно оголосив себе

кращим бойовим командиром з усіх, яких мені довелося коли-небудь бачити, без винятку».

Мирона Дідурика спочатку було направлено для підкріплення оточених американських військ, притиснутих ворожим вогнем. «Українцю Дідурику та англійцеві Рескорлі, – пише Г.Мур, – судилося стати бойовими легендами 7-го кавалерійського, як завдяки своєму стилю, так і завдяки безстрашному лідерству під ворожими кулями». Отримавши звання майора за героїзм у битві в долині Я Дранг, Мирон Дідурик вдруге повернувся до В'єтнаму. На посаді офіцера операцій 2-го

АМЕРИКАНСЬКІ ВЕТЕРАНИ: УКРАЇНСЬКИЙ ПІДРОЗДІЛ

11 листопада Америка відзначила державне свято – День ветеранів

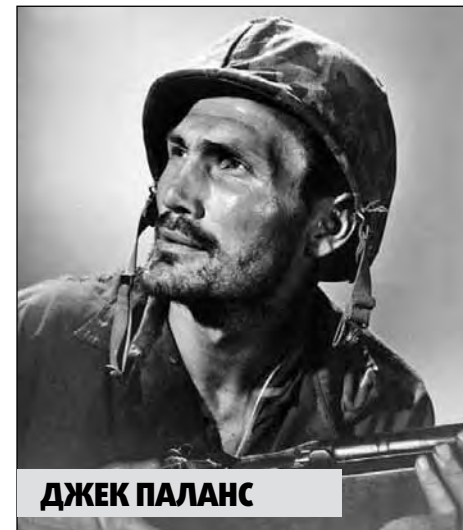
САМІЙЛО ЯСКІЛКА

МИКОЛА КРАВЦІВ

МИРОН ДІДУРИК

ДЖЕК ПАЛАНС

Це тільки кілька портретів з велетенського українського підрозділу американського війська, який і сьогодні стоїть на сторожі миру, свободи й демократії

Вже традиційно, в ході відзначень Дня ветеранів американський президент Барак Обама поклав вінок на Могили невідомого солдата на Арлінгтонському національному цвинтарі неподалік Вашингтона. Відзначення свята мало також багато неофіційних заходів. Ресторани й крамниці, наприклад, пропонували ветеранам знижки на багато товарів і послуг, щоб таким чином подякувати їм за віддану службу Вітчизні. День ветеранів, який вшановує чоловіків і жінок, що служили в американських збройних силах, своєю історією сягає 1919 року, коли тодішній президент США Вудро Вільсон оголосив 11 листопада днем укладення перемир'я, що поклато край Першій світовій війні між Німеччиною та союзними силами Великої Британії, Франції й Сполучених Штатів Америки. Однак офіційним святом День перемир'я став у США лише 1938 року й залишався таким до 1954-го, коли його було перейменовано після закінчення Корейської війни на День ветеранів. Це свято відрізняється від Дня пам'яті, яке відзначається у травні для вшануван-

нарешті, зустрілися зі своїми земляками-українцями на Ельбі навесні 1945 року.

Щоб уявити «географію» участі українців в боях Другої світової війни, їхню масову звиятку та жертвовність, досить прочитати слова письменника й публіциста Мирослава Небелюка:

«У гігантському змагу Другої світової війни українці взяли масову участь. Перейдіть лише цвинтарі полеглих у Нормандії, огляньте лише жертви великого союзного десанту на побережжях Франції, і на вояцьких хрестах знайдете стільки українських прізвищ, що вам зробиться соромно за весь так званий культурний світ, для якого не існує України, хоч українська кров лилася під англійським, американським та яким хочете іншим прапором за спільні ідеали, в яких досягненні українська участь замовчана, і сильні світу цього, як, наприклад, Черчілль, згадуючи кожен човен, затоплений німцями, ніколи не згадав, що на Монте Кассіно, в Нарвіку, Авранші, у всіх Ульгатах і Ріва Белля лилася українська кров...»

Вшановуючи 11 листопада ветеранів, Америка з вдячністю згадувала й тих з них, у жилах яких текла українська

ми відзнаками США: медаллю Пошани армії США, медаллю Бронзова зірка, медаллю Пурпурове серце та іншими. Микола Орешко був у роки Другої світової війни старшим сержантом армії США. За героїзм у боях на території Німеччини дістав найвищі відзнаки США: медаль Пошани армії США, медалі Бронзова зірка, Пурпурове серце та інші.

Мало хто знає, що ушавлений голівудський актор, лауреат премії «Оскар» Джек Паланс (Володимир Палагнюк) також прославився в лавах американської армії. З початком Другої світової війни його призвали до військово-повітряних сил США, де під час навчального польоту на бомбардувальнику «В-24» його літак загорівся. Врятувавшись на парашуті, Володимир отримав опіки обличчя: пошкодження шкіри на обличчі та хрипкий голос опісля стали йому в пригоді в акторській кар'єрі та надали його героям специфічного суворого вигляду. Після лікування та кількох пластичних операцій Володимир Палагнюк добровільно знову пішов на фронт, де брав участь у воєнних діях, отримував високі нагороди й демобілізувався з армії в 1945 році.

українцем, нагадавши слова своєї покійної матері, яка наказувала: «Завжди пам'ятай: ти – українець!».

Ще одним генералом у складі американського війська був українець Микола Кравців. Він прослужив два терміни у В'єтнамській війні, був командиром 3-ї піхотної дивізії США, дослужившись до звання генерал-майора. До речі, зал військової слави штату Оклахома, де нині мешкає 80-річний генерал у відставці, вирішив внести до своїх списків Миколу Кравціва, як видатного американського військовика.

У В'єтнамі воював ще один відомий українець – Мирон Дідурик, майор американської армії, який командував легендарною ротою «Браво» другого батальйону 7-го кавалерійського полку в знаменитій битві в долині Я Дранг.

За свою хоробрість він отримав прізвисько «Скажений козак» – «Mad cossack». Про це розповідає Гарольд Мур у книзі «Коли були ми солдатами та юнаками» (We Were Soldiers once and Young): «Він був енергійним та агресивним, проте дуже професійним; протягом наступних трьох днів він показав себе най-

батальйону 12-го кавалерійського полку він загинув при виконанні завдання 24 квітня 1970 року в гелікоптері на покинутій вогневій точці. Його поховали на цвинтарі Форт Бенінг, де 11 листопада вдячні американці поклали на його могилу квіти.

Це тільки кілька прізвищ велетенського українського підрозділу американського війська, де й сьогодні служать наші земляки. Вони віддають свою молодість, силу й енергію справі захисту свободи й демократії в світі, на які знову так само, як у далеких 40-х, знову зазіхають. Цього разу новітній фюрер – Володимир Путін.

Зовсім недавно перед церквою-пам'ятником Святого Андрія Первозванного у Бавнд Бруку було урочисто відкрито й освячено величний монумент українським ветеранам у складі американського війська. З нагоди Дня ветеранів, який Америка відсвяткувала 11 листопада, «Нова газета» бажає всім американським українцям-ветеранам козацького здоров'я, життєвої енергії, наснаги, добра, сімейного затишку й простого людського щастя.

Андрій Гурин
Спеціально
для «Нової газети»

ЛЮДИНА МАЄ ПРАВО

Юрій СИМЧИК –
координатор
братських послуг,
професійний продавець
страхування УНСоюзу
symczyk@unamember.com

ЖИТТЯ – ПРЕКРАСНЕ

і тому його варто застрахувати й подумати завчасно, щоб громаді не довелося збирати пожертви під церквою

На адресу нашої редакції надходить чимало запитань, які стосуються страхування життя в США. На деякі з них сьогодні відповідає координатор братських послуг, професійний продавець страхування Українського Народного Союзу Юрій СИМЧИК.

«Я добре розумію, як «працює» й навіщо потрібна медична страхівка. Чи могли б розказати детальніше, як «працює» страхування життя? Наприклад, я чула, що при оформленні такої страхівки треба заповнювати спеціальну анкету про стан здоров'я. Як впливають на отримання страхівки вік, стан здоров'я, матеріальні статки?»

Оксана П-на (Джерзі-ситі)

– Багато родин не розуміють важливості страхування життя, але воно не менш важливе, ніж наявність медичної страхівки. Страхування життя побудоване на системі математичного й статистичного методу розрахунку. Крім ризико-захисної функції, воно виконує й інші завдання у забезпеченні родини: соціальні, ощадно-накопичувальні, інвестиційні, кредитні. Тобто, життєве страхування гарантує, що ваші рідні будуть фінансово забезпечені. Український Народний Союз, як

Наша довідка:
Український Народний Союз (УНСоюз) – найбільша й найстаріша українська громадська організація в США з головним осідком у штаті Нью-Джерзі. Зареєстрована в 15 американських штатах та 6 провінціях Канади. Пропонує низку доступних послуг у сфері страхування життя й успішно працює на цьому полі вже 120 років. Належить до 25 найбільших компаній страхування життя й постійно отримує позитивні оцінки від Standard Analytical Service – аналітичної компанії страхової індустрії, яка працює з 1932 року.

сучасна братська добродійна організація, має багаторічний досвід у цій сфері й працює «прозора», тому що дуже дорожить своєю репутацією, зокрема в українській громаді.

Постійне життєве страхування, або довічне – найбільш надійне забезпечення з необмеженим терміном. При цьому з роками збільшується грошова вартість полісу й виплачується повна сума страхівки спадкоємцям. Термінове страхування життя – страхування життя на випадок передчасної смерті, що укладається на певний строк. Більш дешевий і простий вид страхівки, який дає вам захист для тимчасових життєвих потреб, охороняючи вашу родину на визначений час.

При оформленні страхівки виповнюється спеціальна анкета, частиною якої є запитання про стан здоров'я заявника. Звичайно, що вік, стан здоров'я та матеріальні статки впливають на отримання страхівки. Кожна страхова компанія керується положеннями щодо надання страхівки, де обумовлено цілий список захворювань, які впливають на отримання забезпечення. Чим старша особа – тим оплата за страхівку, відповідно, вища. Самозрозуміло, що з віком у людей погіршується стан здоров'я. Також визначення страхової суми залежить від матеріальних статків родини, виходячи із розрахунку місячного бюджету.

«На який мінімальний термін я можу застрахувати своє життя?»

Ярослав Р-ий (Нью-Йорк)

– Найкоротший термін страхування життя, який пропонує Український Народний Союз, – 5 років. Також ми пропонуємо 10– й 20-річні контракти. Наприклад: Світлані 40 років і вона придбала собі страховий поліс на 5-річний термін, вартістю 100 тисяч доларів. Її щорічна оплата буде 139 доларів. Світлана заплатить протягом 5 років 695 доларів. У разі передчасної смерті Світлани впродовж цих п'яти років

її спадкоємці отримають 100 тисяч доларів. Це факт має такий і моральний вимір, бо засвідчує, що людина думає не лише про себе, а й про спокій та добробут своїх рідних.

«У «Новій газеті» УНСоюз запрошує купувати страхівку на своє життя – життєве забезпечення. Але не зрозуміло, для чого вона потрібна? Наприклад, мені 39 років, я живу в Америці сам, легально (маю американське громадянство), вся моя родина в Україні (дружина, діти). Якщо навіть щось зі мною раптово станеться, то гроші на «чорний день» я вже відклав... А якби, наприклад, я застрахував своє життя, але стався якийсь нещасний випадок, чи могли б мої рідні в Україні отримати гроші цієї страхівки?»

Павло Г-кий (Гарфілд, Нью-Джерзі)

– Неодноразово ми зустрічалися з такими випадками, коли особа, яка приїхала на заробітки й змушена була залишити свою сім'ю в Україні, купила собі страхівку, а в анкеті подала свою дружину або чоловіка й дітей спадкоємцями. Не раз ставалося так, що УНСоюзові приходилось виплачувати поліс спадкоємцям в Україні, тому що, на жаль, стався нещасний випадок. Похоронні видатки, не вклю-

чаючи коштів перевезення тіла в Україну, з кожним роком зростають, тому подумайте завчасно, щоб громаді під церквою не довелося збирати пожертви. Відкладати гроші на «чорний день» – це мудро, але давайте порадимо, скільки років потрібно працювати емігрантові, щоб заощадити 100 тисяч доларів для родини, при тому, що неприємні несподіванки чатують на кожному кроці. Тож нехай усі негаразди й біди ominають вас і вашу родину, живіть до ста років, тому що життя – прекрасне, але не забувайте застрахувати його. Про всяк випадок...

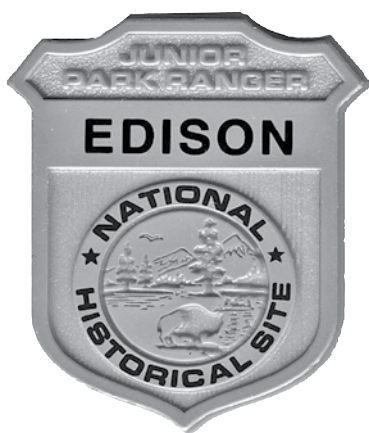
«Чи обкладається податками сума життєвого страхування при виплаті спадкоємцям?»

Ірина К-ок (Нью-Йорк)

– Виплата повної суми забезпечення спадкоємцям не підлягає оподаткуванню.

Якщо у вас виникнуть додаткові запитання, звертайтеся до Українського Народного Союзу за телефоном: 1(888)538-2833, або за електронною адресою: una@unamember.com. Відвідайте також інтернет-сторінку: www.ukrainiannation-association.org

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Побувати на гостині в Томаса Едісона хотілося давно. Але без особливого ентузіазму. Бо, думалося, ну, що там можна побачити такого, чого ми ще не бачили чи не чули: лампочки, акумулятори, електроліти... Це все важливо, але не дуже романтично. І помилилися. Нью-джерзійський музей Томаса Едісона у Вест Оранжі (Thomas Edison National Historical Park) за кількістю оригінальних експонатів та документів – третій найбагатший серед національних заповідників Америки: 5 мільйонів історичних документів, понад 300 тисяч експонатів, які охоплюють 60 років життя одного з найвидатніших винахідників людства...

– Як ви думаєте, що спільного між цими двома предметами? – по-вчительськи звертається до нас привітний чоловік старшого віку на ім'я Гаррі Ромен, як написано на його верхній лівій кишені рейнджерської сорочки. Хоронитель таємниць «Фабрики винаходів» тримає в одній руці iPhone найновішого випуску, а в другій – звичайну жарівку й чекає на відповідь.

– Світло, – вигукуює смаглявий хлопчик років дев'яти, який прийшов до музею разом з батьком й молодшою сестричкою.

– Фотоефект, – чується інший, доросліший, голос...

– І світло, і фотоефект, – підсумовує Гаррі Ромен, окинувши поглядом кімнату.

– Запам'ятайте цю мить: ви зараз знаходитесь в найбільшому мозковому центрі кінця XIX-початку XX століть, де народжувалася модерна ера...

Він не перебільшує й не каже ці високі слова задля того, щоб чесно відробити свою платню. Бо перш ніж зайти сюди, цього «мозкового центру», ми переглянули документальний фільм, кадри якого також підтверджують, що саме тут, в цих лабораторіях, народжувалася модерна електротехнічна епоха людства... І нам не лишалося нічого, як переходячи від зали до зали, від цеху до цеху, від лабораторії до лабораторії, захоплюватися й дивуватися, що можна цей процес народження побачити, почути й відчути на світло і голос.

Томасу Едісону належить фраза «Геній – це один відсоток натхнення і 99 відсотків праці». Приймаючи претендента на працю, він робив йому іспит із 150 запитань, щоб виявити таким чином потенціал кандидата. При тому, що на його підприємствах був ненормований робочий день, а сам він часто трудився по 16-19 годин на добу. У 1879 році він разом з помічником просидів 45 годин поспіль біля першої в світі вуглецевої нитки, вмонтованої в електричну лампу. А в своїх щоденниках власноручно

занотував, що працюючи над кислотним акумулятором, проробив близько 59 тисяч (!) дослідів.

При вході до його «Фабрики винаходів» стоїть «машинка», якою потрібно відбивати картку своєї присутності на праці. Точно так, як сьогодні. Томас Едісон робив так само, як і його робітники. На старому відеозапису видно, як елегантний чоловік у білому костюмі й циліндрі по-молодецькому вистрибує зі свого не менш феєричного автомобіля, швидко підходить до цієї ж «машинки», відбиває картку, ставить її тут же в спеціальну скляну шафу, поряд з іншими картками, й прямує до свого кабінету.

Кабінет Томаса Едісона схожий на бібліотеку університетського клубу Нью-Йорку: чотири поверхи стелажів з книгами по периметру, більшість з яких займають робочі креслення й довідкова література. Якщо всі запатентовані винаходи Томаса Едісона розділити на роки його активного життя, то вийде в середньому по півтора патента щомісяця. А виробничі лабораторії нагадують звичайні виробничі цехи

Головний вхід до «Фабрики винаходів», лабораторії Томаса Едісона у Вест Оранжі (штат Нью-Джерсі). Колись тут працювало 10 тисяч робітників

НА ГОСТИНІ В ТОМАСА ЕДІСОНА

Наша довідка: Томас Алва Едісон (1847–1931) – видатний американський винахідник і підприємець, організатор і керівник першої американської промислово-дослідницької лабораторії (Менло-Парк, 1872 рік), автор майже трьох тисяч винаходів переважно в різноманітних напрямках електротехніки, на які видано 1093 патенти США та 1239 патентів інших країн. Вдосконалив лампочку розжарювання, телеграф і телефон, винайшов фонограф, побудував першу в світі електростанцію громадського користування та ін.

Народився 11 лютого 1847 року в місті Майлан (штат Огайо) в голландській родині. Через стан здоров'я закінчив лише початкову школу й займався самонаукою. У 1878 році заснував компанію Edison Electric Light (сьогодні це General Electric). У 1890-му його обрано членом Шведської королівської академії наук, у 1927-му – Національної академії наук США, в 1928-му нагороджений Золотою медаллю американського Конгресу.

Помер 18 жовтня 1931 року в місті Вест Оранж (штат Нью-Джерсі) й похований там же, на своєму обійсті. На місці його лабораторії й маєтку у Вест Оранжі засновано національний музейний комплекс – Thomas Edison National Historical Park. У 1983 році американський Конгрес відповідною резолюцією встановив 11 лютого, день народження Томаса Едісона, національний День винахідника

Знамениті лампочки Едісона

якого-небудь київського приладо-заводу другої половини XX століття, при тому, що в них справді вершилися дива. При вході видніється ліфт, на якому великими літерами написано «Mr. Edison only». Томасу Едісону персональний ліфт був потрібен не для зверхності над іншими, а для того, щоб скрізь встигнути. «У мене немає яхт і коней – на них в мене просто немає часу», – любив повторювати він.

Один з найцікавіших залів музею – Музична кімната, в якій відтворено процес народження... звуку. Те, що Томас Едісон – автор фонографа, знає кожен школяр. Як і те, що без фонографа Едісона не було б і грамофона. Але не кожен знає, що лялька, яка розмовляє, – це також винахід Едісона. Запатентувавши свій фонограф, Едісон почав розробляти способи його використання. Одна з ідей

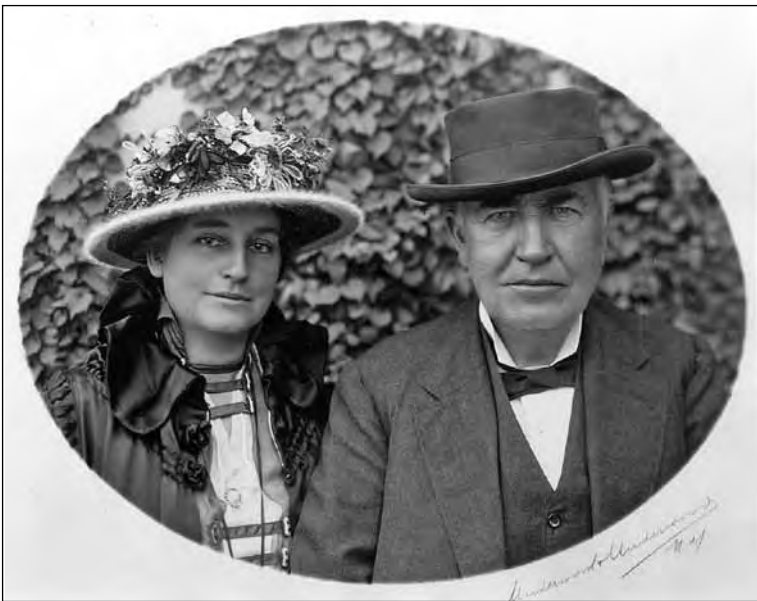
уперше прозвучала в 1877 році, але не була запатентована аж до 1890-го. Полягала вона в мініатюризації фонографа для ляльки чи інших іграшок, «даючи їм свій голос». Фонограф було поміщено в корпус ляльки, яка зовні виглядала як звичайна, але вміла говорити, співати, читати вірші. Маленькі дівчатка записували дитячі віршики та пісеньки, які потім лягали в основу того, що говорила або

співала лялька. У жовтні 1920 року Едісон оголосив, що працює над створенням машини, яка виведе спілкування на новий рівень...

«Hello!» – відповідаємо ми, піднявши слухавку телефона й навіть не підозрюємо, що цим також зобов'язані генієві з Вест Оранжу. Саме Томас Едісон запропонував використовувати на початку телефонної розмови слово «hello». 15 серпня 1877 року він написав лист президентові телеграфної компанії Піттсбурга, в якому довів, що найкращим варіантом при початку телефонної розмови буде саме це слово. Тоді як наприклад, Александер Белл пропонував «ahoy», яким послуговуються при зустрічі кораблі.

Перший патент Томас Едісон отримав в 1869 році – на електричну систему підрахунку голосів на виборах. Але цей перший патент став також останнім патентом великого винахідника, який не був затребуваним, – на нього не знайшлося покупців. Замість того, щоб впасти в депресію й розчарування, він іде далі. Кожна невдача – це колосальний досвід, як робити не треба. Едісон з того часу намагається винаходити тільки те, що матиме практичний попит. Одна з його формул – «Я не терплю поразок, я просто знайшов 10 тисяч способів, які вказують, що це не працює...»

На подвір'ї «Фабрики винаходів» нас зацікавив чорний будиночок дещо дивної форми, без вікон-без дверей. Підійшовши ближче, прочитали, що це перша кіностудія «Black Maria». Едісон працював над створенням апарату для запису й відтворення зображень, що рухаються, – кінетофонографа й навіть отримав на нього патент. На початку жовтня 1889 року після повернення з Паризької виставки його помічник зустрів його сюрпризом – показав перший справжній «кінетофонічний» фільм. І Едісон вирішив профінансувати створення першої в світі кіностудії. Це була невелика дерев'яна хатина на колесах, оббита зсередини чорною тканиною, а зовні пофарбована в такий же колір,

Майна й Томас Едісони

Родинний маєток Томаса Едісона Glenmont Estate

Лялька, яка розмовляє, – також винахід Едісона

Останній прихисток Майни й Томаса Едісонів

яка складалася з двох кімнат – апаратної й сцени. Вся споруда могла легко повертатися куди-завгодно, оскільки була на колесах, так, щоб через дах, який відкидався, завжди світило сонце. За темний колір студію прозвали «Black Maria». Обійшлася вона Едісону в 637 долларів. Тут знімали танцювальні й циркові номери, боксерські бої, трюки й навіть такі короткометражні фільми як «Техаські ковбої, що кидають ласо».

У енциклопедичних довідниках лаври першості дісталися братам Люм'єр, Марконі, Беллу... Але саме Едісон зробив телефон, кінокамеру, лампочку розжарювання, грамофон такими, які стали придатними для використання й звичними в повсякденному житті. Велика частка доробку Едісона – це не стільки фундаментальні винаходи, скільки доведення винаходів до комерційної кондиції, коли він брав сиру ідею й вдосконалював її. Прибутки від його виробництва були щедрими. Біографи пишуть, що гроші для Едісона мали не останнє значення, а він і не приховував цього: «Я роблю свої винаходи для того, щоб заробити гроші, а заробивши гроші, робити нові винаходи, які полегшать життя людям».

Фраза Едісона «Я зміг стати винахідником тому, що в дитинстві не ходив до школи» – правдива, але зовсім не перекреслює шкільної освіти. Томас захворів на скарлатину й частково втратив слух, що й спричинило проблеми в навчанні: тому що він добре не чув та погано розумів пояснення вчителя, відставав від однокласників. У церковній школі, яку Томас відвідував, хлопчика назвали «важкою дитиною», і справа закінчилась тим, що уже через три місяці він залишив школу. Проте батьки не примушували його вертатися, адже бачили, що Томас здібний, і вважали, що всьому необхідному хлопець зможе навчитися і вдома. Він почав читати дорослі книжки, такі як «Короткий огляд природної та експериментальної філософії» Річарда Паркера, видання «The Cooper Union for the Advancement of Science and Art», вивчив абетку Морзе і вже тоді обзавівся різними приладами й хімікатами та влаштував у підвалі власного дому маленьку лабораторію, почавши проводити свої перші експерименти, грошей на які не вистачало. Тому в 12 років Томас почав заробляти продажем газет, журналів, солодощів і фруктів у потягу, що курсував між Порт-Гуроном і Детройтом. Згодом роздобув старий друкарський верстат і став видавати першу газету в потягу – щотижневий листок розміром 30 на 40 сантиметрів, який претензійно називався «Великий залізничний вісник». У 15 років Томас навчився телеграфній справі і протягом п'яти років пропрацював у різних містах «бродячим телеграфістом», досягнувши віртуозної майстерності в передачі та прийомі повідомлень за допомогою азбуки Морзе.

Едісон був 22-річним телеграфістом, коли отримав свій перший патент на так званий рекордер. Це був один з кількох винаходів задля поліпшення роботи законодавчих органів, таких як американський Конгрес, які мали поліпшити процес підрахунку голосів конгресменів за той чи інший законопроект. Рекордер Едісона було підключено до столу кожного конгресмена. На столі стояла табличка з ім'ям кожного законодавця, і дві металеві колонки з написами «так» і «ні». Конгресмени включали пристрій, рухаючи ручку у відповідну сторону (так чи ні) й тим самим подаючи

електричний сигнал на стіл клерку, який оголошував їхню думку. Після завершення голосування клерк клав оброблений спеціальним хімічним розчином аркуш паперу поверх металевих пристроїв і притискав його валиком. Далі на папері проявлялися всі «за» і «проти», тим самим підрахунок голосів не змушував себе чекати. Друг Едісона, інший телеграфіст на ім'я Девітт Робертс (Dewitt Roberts) виявив інтерес до рекордера, купив його за 100 долларів і повів до Вашингтона. Однак Конгрес не хотів приймати жодних пристроїв, які могли прискорити процес голосування, оскільки тим самим зникав час для політичних махінацій. Таким чином, цей пристрій було відправлено на політичний цвинтар.

Едісон винайшов також прототип пристрою, яким сьогодні роблять татування – пневматичну ручку-трафарет. Цей апарат, який він запатентував в 1876 році, використовував у своїй роботі сталевий наконечник для перфорації паперу для друкованого процесу. Цей винахід був важливим сам по собі, як один з перших пристроїв, який міг ефективно копіювати документи. У 1891 році майстер татування Семюель О'Рейлі (Samuel O'Reilly) отримав перший патент на тату-машину – пристрій, який було зроблено на основі винаходу Едісона. О'Рейлі, судячи з усього, зробив тільки одну машину для свого особистого користування, оскільки ніяких записів не збереглося.

Не задовольнившись тим, що він і так покращив життя середнього американця, створивши електричне освітлення, фільми й фонографи, Едісон вирішив на початку XX століття, що час міських нетрів минув, і сім'я кожної працюючої людини повинна отримати міцний вогнезахисний будинок, який може бути побудовано за відносно невисокими цінами і в масовому порядку. З чого ж буде побудовано ці будинки? Звичайно, з бетону, матеріалу цементної компанії Едісона в Портленді. Едісон підкреслив, згадуючи своє робоче виховання, що якщо з його задумки вийде щось путнє, то він навіть не подумає наживатися на цьому. У план Едісона входило вливання бетону у великі дерев'яні балки конкретних форм і розмірів. У підсумку, виходив окремих будинок, з трубопровідною системою, ванною та багатьма іншими перевагами, який продавався всього за 1200 долларів, що становило третину від тієї ціни, яку людям доводилося викладати за те, щоб купити звичайний будинок в той час. Але, незважаючи на те, що цемент Едісона використовувався при будівництві багатьох структур навколо Нью-Йорка під час будівельного буму на початку 1900-х років, бетонні будинки не прижилися. Прес-форми й спеціальне обладнання, необхідне для будівництва цих будинків, вимагали великих фінансових ресурсів, і лише деякі будівельні компанії могли собі це дозволити. Однак, існували ще дві проблеми: деякі сім'ї не хотіли переїжджати в будинки, які рекламувалися, як нове житло для тих, хто був бездомним або жив в трущобах, і будинки були просто негарні.

Хоча модерна електротехнічна епоха розпочалася насправді не з цієї «Фабрики винаходів», а з маленького, також нью-джерзійського села Менло-Парк, де Томас Едісон облаштував свою першу лабораторію й саме там його нарекли «чарівником» Менло Парку – Wizard of Menlo Park. Саме в цій лабора-

торії він винайшов свій фонограф і найоптимальніший для масового виробництва варіант лампочки розжарювання. А вулиця Кристі в Менло-Парку ввійшла в світову історію як перша вулиця планети, освітлена електричними лампочками. Перша публічна демонстрація можливостей жарівки відбулася 31 грудня 1879 року також в Менло-парку. «Ми зробимо електрику настільки дешевою, що лише багаті світитимуть свічки», – кинув тоді багатообіцяючу фразу Томас Едісон. І розробив всю систему електроосвітлення, що включала парогенераторні електростанції, підземні кабелі, внутрішню проводку, електролітичні лічильники витрати електроенергії, розгалужувальні коробки, металеві гвинтови цоколі й патрони, продемонструвавши небачений на той час термін дії лампочки – 1200 годин.

Але після смерті своєї дружини 29-літньої Мері Едісон вирішив залишити місце, в якому йому стало боляче жити, й переїхав до Вест Оранжу. Багато працював і зрозумів, що потрібно жити далі. 24 лютого 1886 року 39-літній Томас Едісон одружився вдруге з 20-літньою Майною Міллер, піаністкою, донькою винахідника Льюїса Міллера зі штату Огайо, й як весільний подарунок своїй нареченій купив дім яскраво-терраотового кольору, що й досьогодні стоїть посеред прекрасного парку, чудово вписуючись в золоту осінь. Щоб довершити образ Томаса Едісона, ми побували й там, в Гленмонті.

Зі своєю першою дружиною Мері Стівелл Томас одружився 25 грудня 1871 року. Мері було 16, коли вони познайомилися в Нью-Йорку, а через два місяці одружилися. Але в 29-літньому віці вона несподівано померла від раку мозку, залишивши сиротами трьох дітей. У другому шлюбі з Майною Міллер Томас Едісон став батьком ще трьох дітей – доньки й двох синів. Його син Чарльз упродовж 1941-1944 років був губернатором штату Нью-Джерсі, другий – Теодор став також винахідником і власником більш як 80 патентів.

Тут, на цьому обійсті, неподалік дому, і Томас, і Майна, яка пережила його на 16 років, знайшли свій останній прихисток. З обох боків від двох скромних могил стоять японські ліхтарі – ікекоми-гата. Їх привезли з Японії й вони уособлюють насамперед вдячність. Тому що Томас Едісон, щоб знайти найоптимальніший матеріал для нитки розжарювання вуглецевої лампи, перепробував зразки 6 тисяч різних рослин, а зупинився на японському бамбуку...

– Чи не найбільшим його винаходом, на які не видає патентів жодна країна світу, став «мозковий центр» – лабораторія-фабрика, яка стала прообразом науково-технічних центрів світу, «фабрика винаходів», як називав її сам Едісон, – розповідає нам Гаррі Ромен. – Колись тут працювало 10 тисяч працівників. Багато це чи мало? Сьогодні у Вест Оранжі мешкає сорок тисяч осіб. Тобто, четверта частина всіх мешканців нашого міста.

– А Нікола Тесла також тут працював? – запитує хтось із залу. У відповідь на запитання хтось головно зареготав.

– Я знаю, чому ви смієтеся, – каже Гаррі Ромен.

Чому? Про це – в нашому наступному номері.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Нью-Йорк – Вест Оранж
(штат Нью-Джерсі)**

**Нова Українська
Хвиля**

Українська Елегія

**Камерна музика українських
композиторів 20-21 століття**

**Роман Григорів
(композитор)**

**Тамара Ходакова
(сопрано)**

**Ганна Гусєва
(фортепіано)**

**Режисер
Діана Айше**

**Музичний продюсер
Володимир Роздольський**

13 листопада 2015 р. о 7:00 вечора

**UECC, 700 Cedar Rd.
Jenkintown, PA, 19046**

тел. 215-663-1166

18 листопада 2015 р. о 7:00 вечора

**The University of Connecticut (UCONN)
GenRe Auditorium.**

1 University Pl., Stamford, CT, 06901

тел. 203-252-7352

20 листопада 2015 р. о 7:00 вечора

**The Bruno Wallter Auditorium
111 Amsterdam Ave (Lincoln PL)
New York, NY 10023**

тел. 347-857-5752

Квитки можна придбати за посиланням
<https://www.facebook.com/events/162236134124236/>
та при вході перед початком концертів

СПОНСОР – ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА «САМОПОМІЧ» (НЬЮ-ЙОРК)

Дзеркало

ТУТА

Це вітер старий попід вікнами стогне вночі -
Розхристаний вітер в лахмітті людської печалі.
А серце, обпившись туги, порожньо мовчить,
Де в хаосі дикім сплелись у спіраль вертикалі.
В глухих лабіринтах так гучно відлунює крок.
І чорними дірами очі полюють на тебе.
На згарищі вітру, подертих надій і думок,
Розплющилась квітка і щиро всміхнулася небу.
Наталка Позняк

**With a SRNYFCU checking account and
online banking paying bills is as
easy as 1, 2, 3!**

- 1. No checks to write**
- 2. No envelopes to lick**
- 3. No stamps to stick**

Just a click!

E-statements too!

www.selfreliancenyny.org

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON :

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE :

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed
by the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

